

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2003

Núm. 121-fascicle 1

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 25 de març del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 693/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració artificial de platges. 5251
  - 2) **RGE núm. 695/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interconnexió de dessaladores. 5252
  - 3) **RGE núm. 776/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exoneració de l'estudi d'impacte ambiental del traçat del tren al seu pas per Petra. 5252
  - 4) **RGE núm. 777/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desbloqueig del món del trot i del cavall. 5254
  - 5) **RGE núm. 778/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a receptes públiques de la Farmàcia Salom. 5255
-
-

- 6) **RGE núm. 779/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a autorització de distribució de gas natural a Menorca. 5256
- 7) **RGE núm. 781/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a autorització de distribució de gas natural a Menorca. 5257
- 8) **RGE núm. 771/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Gas Euskadi. 5258
- 9) **RGE núm. 770/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures concretes en previsió d'atemptats. 5259
- 10) **RGE núm. 772/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a expectatives turístiques. 5260
- 11) **RGE núm. 773/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació de la Llei de règim local. 5260
- 12) **RGE núm. 774/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Canal Salat de Ciutadella. 5261
- 13) **RGE núm. 775/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a oferta pública d'ocupació dels cossos docents. 5262
- 14) **RGE núm. 752/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a col·laboració econòmica per part de la companyia aèria Iberia en el trasllat de voluntaris que col·laboren en la neteja de les costes gallegues afectades pel vessament del Prestige. 5263
- II. MOCIÓ RGE núm. 725/03**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb els serveis ferroviaris a les Illes Balears, derivada del debat de la interpell·lació RGE núm. 353/03. 5264

III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 5158/02**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a responsabilitats polítiques pel cas "Prestige" i exigència de coneixement dels plans de prevenció i emergència petrolers a la Mediterrània. 5270
- 2) **RGE núm. 350/03**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora i adequació de les carreteres de les Illes Balears. 5276
- 3) **RGE núm. 494/03**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició dels terrenys de la urbanització *Nuestra Señora del Carmen* a Son Serra de Marina. 5281

- IV. Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 463/03**, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a seguretat en el transport marítim de derivats del petroli, atès que es va produir empat a la votació en comissió. 5287

- V. Debat del Dictamen**, de la Comissió d'Assumptes Socials, del **Projecte de llei RGE núm. 2580/02**, de salut de les Illes Balears.

Fascicle 2

- VI. Debat del Dictamen**, de la Comissió d'Ordenació Territorial, del **Projecte de llei RGE núm. 2640/02**, d'avaluacions per a la protecció del medi ambient a les Illes Balears. Fascicle 2

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam aquesta sessió plenària, darrera del període de sessions i possiblement darrera de la legislatura.

I.1) Pregunta RGE núm. 693/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració artificial de platges.

Començam com és habitual amb el torn de preguntes, la primera d'elles la 693 que està ajornada de la sessió anterior, relativa a la regeneració artificial de platges que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Dubon Pretus del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

LA SRA. DUBON I PRETUS:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta que es va formular, voldria afegir algunes qüestions per complementar alguns antecedents en aquesta qüestió que es planteja a la pregunta que voldria que la valorés el Govern. M'agradaria per una banda tenir, recordar, que aquesta qüestió es va plantejar arrel del temporal que es va produir el mes de novembre del 2001 i per tant, aquest temporal ve generar una sèrie de problemes damunt el medi ambient de les Illes Balears, especialment va afectar Mallorca.

I arrel d'aquesta qüestió va succeir que hi va haver una preocupació general entre les diferents administracions i es va prendre la mesura inicial d'intentar una col·laboració per solucionar aquest problema, però la situació va evolucionar de tal manera que al final el Ministeri de Medi Ambient va prendre unes decisions que no varen ser d'acord amb allò que s'havia formulat, amb allò que s'havia anat treballant entre les administracions i es va produir una sèrie de rebuïgs damunt la població de les Illes Balears, especialment de Mallorca i per tant, jo crec que aquesta decisió d'Europa té en aquest molta importància i per tant, m'agradaria que el Govern en fes una valoració.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Dubon. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Precisament arran d'allò que la Unió Europea va dir respecte la regeneració de platges allò que ha fet és donar la raó als arguments que en el seu moment la Conselleria de Medi Ambient, el Govern de les Illes Balears va plantejar a l'hora que es va, no només fer la proposta, sinó que es va du a terme l'extracció d'arena i la regeneració de platges, tan de Mallorca com d'Eivissa. El fet de tenir la raó no ens alegra perquè el mal està fet i precisament allò que ha dit Europa és que el mal

estava fet i per tant, que aquesta regeneració de platges s'havia fet infringint les normatives ambientals.

Per tant, jo en aquest moment tornaré a recordar els arguments que en el seu moment vàrem dir. En primer lloc dir clarament que per part del Ministeri de Medi Ambient i respecte...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, li prec que aturi un moment la seva intervenció. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida vol sortir a la fotografia, jo pregaria en virtut d'allò que determina l'article 108 i 109 del Reglament que retirin immediatament aquesta pancarta. Tots podem estar d'acord amb el contingut, o molts podem estar d'acord amb el contingut, però no és el lloc adient per desplegar-la.

Senyors diputats d'Esquerra Unida els prec que retirin la pancarta per segona vegada.

Sra. Consellera de Medi Ambient pot continuar.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Continuant amb allò que estava dient, allò que s'ha constatat és que hi ha hagut un frau en la tramitació, no era emergència, calia una avaluació d'impacte ambiental i per tant, s'han vulnerat dues directives, concretament la d'avaluació d'impacte ambiental i la directiva d'hàbitats. Ha estat un frau d'execució, han extret fora d'allò on deien que ho farien i ha estat un frau respecte als resultats perquè les platges han perdut la seva transparència.

Per tant, jo crec que el Ministeri de Medi Ambient, clarament, va incórrer com dic amb una actuació, que a més d'econòmicament molt cara ecològicament també ha tengut un costos que difícilment es podran reposar. En paral·lel un contenciós contra la declaració de la no necessitat d'avaluació d'impacte ambiental per a l'extracció d'arena de Sa Talaia d'Eivissa, precisament en aquest moment allò que podem dir és que l'Audiència Nacional ens ha donat la raó, tard, però ens ha donat la raó i suspèn l'acte del ministeri que declarava la no necessitat d'avaluació d'impacte ambiental.

Per tant i per concloure dir, que aquestes actuacions de regeneració de platges fetes a les illes de Mallorca i Eivissa són actuacions fetes pel Ministeri de Medi Ambient, sense cap suport legal, infringint les normatives ambientals i que a més, ha posat en perill les nostres platges creant zones allà on les aigües seran brutes i difícilment seran recuperables. Jo crec que això cal per tant, que el Ministeri de Medi Ambient no només faci un replantejament sinó, sobretot, que no torni a dur endavant actuacions d'aquest tipus. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sra. Dubon, vol intervenir? Té la paraula.

LA SRA. DUBON I PRETUS:

Sí, només per abundar en una qüestió. És a dir, jo crec que els pobles que es varen sentir en aquell moment, com el cas de Banyalbufar, que va veure les màquines com actuaven d'una manera totalment agressiva damunt els seus sistemes dunars submarins, varen patir molt veient que tota la riquesa d'aquella zona, fins i tot, pesquera tradicional de tot aquell àmbit es veia seriosament perjudicat. Jo crec que aquesta decisió de la Comissió Europea no li servirà evidentment de conhort, perquè no hi conhort quan veus que s'està destruint el medi ambient, però com a mínim veurà que la justícia actua i això sempre donarà una mica de tranquil·litat en aquesta població. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Dubon. Sra. Consellera vol intervenir?

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo crec que des d'aquesta cambra cal d'una manera molt ferma i clara demanar responsabilitats al Ministeri de Medi Ambient per les actuacions dutes a terme amb la regeneració de platges perquè com dic ha estat un cost econòmic i per tant, amb doblers públics elevadíssim i un cost ecològic, que vull tornar a repetir, molt difícilment recuperable. Jo crec que aplicar el principi de prevenció seria un dels principis que hauria d'haver aplicat el Sr. Matas i que esper que apliqui el Ministeri de Medi Ambient a partir d'ara, perquè sinó enlloc d'un Ministeri de Medi Ambient tenim un Ministeri de Foment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.2) Pregunta RGE núm. 695/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interconnexió de dessaladores.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 695, també ajornada de la sessió anterior, relativa a interconnexió de dessaladores que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Després de les dificultats que causa tota obra pública d'aquestes característiques, sembla ser que la interconnexió de les dessaladores d'Eivissa i Sant Antoni està pròxima a la seva posada en funcionament. Ens podria informar Sra. Consellera de quan està previst que aquesta obra estigui operativa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Serra. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, aviat. Dir-li que el passat 7 de març es va completar la canonada de més de 30 quilòmetres que uneix el dipòsit de Vila, Santa Eulàlia i la dessaladora de Sant Antoni amb el dipòsit de Sant Rafel. El proper 20 de març, o sigui passat demà, mentre es finalitzen les proves de pressió de canonada s'iniciaran les proves de bombeig des de l'estació de Sant Antoni, que a començaments del proper mes d'abril ja serà operatiu el dipòsit de Sant Rafel, tot i que encara s'haurà de finalitzar el seu acabat, el seu aferrat, etcètera.

Per tant, és probable que el proper mes ja sigui operatiu tot el sistema integrat i pugui duplicar-se el proveïment d'aigua salada. Fins ara, com vostè, l'aigua dessalada és infrautilitzada, les dessaladores són infrautilitzades, el proveïment dels principals nuclis d'Eivissa presentava una mitja d'un 70% d'aigua de pou, freqüentment salinitzada i un 30% d'aigua dessalada. Precisament amb aquesta interconnexió la situació s'inverteix i es possibilita una reducció de la meitat de les extraccions d'aigua de pou i precisament posaríem un 50% d'aigua dessalada i un 50% d'aigua de pou. La posició d'aigua dessalada augmenta uns 10.000 metres cúbics dia de mitja i en un dia pot arribar a més de 20.000 metres cúbics.

Aquesta política clara de gestió eficient dels recursos hídrics inicia el camí també a Eivissa de recuperació dels nostres aqüífers i per tant, posa clarament un fre a allò que és el deteriorament cada vegada més progressiu dels nostres recursos hídrics i que a Eivissa és cada vegada més insostenible. Jo crec que amb les actuacions que s'han fet per part del Govern, per part de la Conselleria de Medi Ambient, realment hem respost a la necessitat respecte tan a allò que és una bona gestió de l'aigua, com també perquè la ciutadania d'Eivissa pugui tenir una aigua millor i de qualitat.

I evidentment dir-li molt breument i si m'ho permet, que la dessaladora no és necessària, ja basta la interconnexió.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Marí Serra? No vol intervenir.

I.3) Pregunta RGE núm. 776/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exoneració de l'estudi d'impacte ambiental del traçat del tren al seu pas per Petra.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 776, relativa a exoneració de l'estudi d'impacte ambiental del traçat del tren al seu pas per Petra que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas Márquez del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. La intervención del Govern balear en la modificación del trazado del tren de Petra ha producido, además de una serie de irregularidades administrativas, una obra de gran envergadura en esta modificación del trazado, 2 kilómetros de trinchera para pasar el tren con una profundidad máxima de 9 metros de altura, varios acuíferos que han quedado interceptados por este corte dramático que se ha producido pegado a la carretera, entre la carretera y el pueblo. No obstante nos encontramos con que a petición de SFM, la Conselleria de Medio Ambiente, que tan delicada es con otras actuaciones en esta exoneración a SFM del estudio de impacto ambiental.

De aquí nuestra pregunta, nos gustaría saber cuáles son las razones legales y objetivas por la que este proyecto modificado del ferrocarril a su paso por Petra ha estado exonerado del estudio de impacto ambiental.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Llamas. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Ordenació del Territori i Transports té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. Miri, a l'escrit que disposa la Conselleria d'Obres Públiques i els Serveis Ferroviaris de Mallorca de la comissió balear de medi ambient, les raons sobre les quals es fonamenta l'exoneració de l'avaluació d'impacte ambiental són fonamentalment, com no podien ser d'altres. Primera, que no és una obra que estigui en els supòsits de la legalitat vigent que es faci necessari una avaluació d'impacte ambiental, entre altres coses perquè no suposa una separació del projecte primitiu de suficient transcendència com per obligar a l'avaluació d'impacte ambiental, la comissió permanent de la comissió balear de medi ambient acorda exonerar de realitzar l'avaluació d'impacte ambiental per al projecte variant nord de Petra.

Però la comissió balear de medi ambient que té entre les seves competències, no només dictaminar avaluacions d'impacte ambiental, sinó fer recomanacions i imposar determinats elements correctius, imposa a la conselleria i a SFM determinades correccions en relació al projecte, relatives a la integració a l'entorn dels passos superiors, tenint en compte que les barreres laterals no han de produir un impacte visual molt gran, recomanacions sobre les plantes enfiladisses i sobre les pantalles acústiques antirenou, que són els elements que la comissió observa en el projecte que s'han de corregir, com així s'ha fet. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. Sr. Llamas té la paraula.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. En principio esperaba que fuera la consellera de Medio Ambiente, que es la responsable de esta exoneración, la que contestara la pregunta, entre otras cosas porque el mismo conseller ha delegado en su día en una comparecencia parlamentaria delegó en la consellera la responsabilidad de haberse quedado eximido este proyecto.

No obstante Sr. Conseller sigue usted diciendo falsedades, absolutas falsedades. No se ha leído efectivamente el informe de la comisión de medio ambiente, pero no es cierto, no hay ninguna exoneración dentro de la Ley de impacto ambiental que los deje a ustedes libres para evitar el estudio de impacto ambiental, previo y está en el decreto de evaluación de impacto ambiental, usted lo puede ver en el artículo 8.1, hace falta un estudio previo de impacto ambiental que no se ha realizado. Los únicos informes que hay de SFM y que SFM han pedido a la Conselleria de Medio Ambiente, piden que se exonere, pero solamente sin estudio previo de impacto ambiental que es lo que exige el decreto, eso está clarísimo, ustedes simplemente hacen una referencia a que esta es una obra de escasa importancia.

Sr. Conseller, Sra. Consellera de Medio Ambiente, esto es una obra de escasa importancia? Se la debe usted de conocer muy bien, no hace falta ni que la mire, esta es una obra de escasa importancia? Tal vez para el municipio de Petra sí, si fuera alguna intervención de algún municipio del Partido Popular o alguna intervención del Ministerio de Medio Ambiente, otra cosa hubiera cantando. Tienen ustedes una gran capacidad para...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llamas el seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Llamas, vostè confon l'aparositat d'unes obres amb el seu impacte ambiental, vostè confon la visualització d'un moviment de terres aparatós, o el fet de què es produeixi un embassament perquè hi ha pluges successives durant uns dies i hi ha uns bassots en el fons amb una impacte ambiental insostenible.

Miri, l'impacte ambiental s'avalua per raons científiques, la Direcció General de Recursos Hídrics va calibrar la influència d'aquelles obres sobre els aqüífers i va dir que no en tenia cap, ho tenim per escrit, vostè també ho té perquè vostè ha tengut accés a la totalitat de l'expedient perquè sí li hem facilitat i per tant, vostè sap perfectament quins són els informes de la Direcció General de Recursos Hídrics i els de la Conselleria de Medi Ambient. Vostè està dient falsedats. Miri, són criteris científics els que determinen l'impacte ambiental i de vegades obres més discretes...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques el seu temps està acabat.

I.4) Pregunta RGE núm. 777/03, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desbloqueig del món del trot i del cavall.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 777, relativa a desbloqueig del món del trot i del cavall que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És el darrer ple i jo crec que hem de mirar de què quedin les coses clares. És evident Sr. President de la cambra que aquest Govern o aquest Parlament quedarà respecte el torn de preguntes, pels incompliments, o no contestacions a les preguntes del grup de l'oposició. No he de recordar en temes de sanitat que no es volen donar els números d'allò que s'ha gastat a segons quines farmàcies o els no compliments del 99 de com serà el traçat del tren fins a Alcúdia, o allò que pot ser l'exoneració que acabam de veure de l'impacte ambiental no d'aquesta, també n'hi ha una altra de 3.000 i busques de milions que no s'ha fet, o el tema del trot.

Per això volíem que el conseller, el PSOE, el PSM, Esquerra Unida, Els Verds i Unió Mallorquina són els que varen voler fer una lototrot en aquesta comunitat i vostès són els que la varen aturar. El Partit Popular no ha proposat mai que hi hagi una lototrot. Més encara, el Partit Popular en el darrer pressupost va proposar, a la secció d'agricultura, una partida de 400 milions de pessetes per a ajuda al món del cavall i del trot, fent un programa, si poguéssim, agroambiental que poguéssim ajudar a tot allò que és la part agrícola d'aquest tema. Hi va haver una moció i Sr. Conseller, d'aquí 10 dies es complirà el termini, ens pot dir, no de la lototrot, de la proposta que va fer el Partit Popular que no és una lototrot, que és un finançament definitiu, d'aquí a 10 dies quin serà aquest finançament que aquí el Parlament va acordar per unanimitat per favor? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Interior té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors. Respecte de quins són els criteris del nou finançament del trot, li respondré que en breu i sobretot quan hi hagi una proposta definitiva serà anunciada en el si del Parlament i si no a l'opinió pública.

Dir-li de totes maneres que no es preocupin que qualsevol tipus de proposta estarà basada damunt el consens de les forces polítiques que donen suport al Govern, no farem propostes com les que ell fa, sense cap suport. Ja sabem que el

Partit Popular és un partit aïllat, que no sap fer cap consens amb cap força política que no sigui ell mateix.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. Sr. Font té la paraula. Li queda un minut.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, no jo no tenc ganes de trull, si volgués trull el faria. Sr. Costa, aquesta contesta constata el fet de voler incomplir sistemàticament durant 4 anys allò que interessa als ciutadans de Balears. Vostès aproven a una proposta del Partit Popular, Sr. Costa nosaltres estarem aïllats, però vostè en aquest tema ha anat a remolc d'allò que nosaltres hem dictat, a remolc. La proposta va ser del Partit Popular dia 4 de febrer i vostè havia de tenir dia 4 de març i si li vol posar..., febrer té 3 dies manco, dia 7 una proposta definitiva per al món del trot, vostè diu ja la diré. S'ha volgut amagar, usurpar a aquest Parlament com serà el finançament del trot, vostè no li agrada la proposta del PP? Miri li diré una cosa, una proposta de 400 milions de pessetes allà on en pot treure 400 més d'Europa...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font el seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Interior té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Evidentment el tema del finançament del trot crec que és una necessitat que s'ha de solucionar, però sí que és una incertesa per no dir una incorrecció, que segur que ho ha fet amb bona voluntat, com ens té acostumat el Sr. Font quan s'equivoca, és que el Govern ho hagués deixat aturat. Li vull recordar que el Govern de les Illes Balears va complir tots els terminis i es va treure un concurs i el mateix va ser desert. Per tant, supòs que sabrà rectificar en el seu dia l'error.

Allò que sí li puc dir és que el Govern de les Illes Balears i qualsevol dels partits polítics que donen suport al Govern no fan allò que fa el Partit Popular. El Sr. Font aquí fa un discurs i el president del Partit Popular de Mallorca quan es reuneix amb la ONCE en fa un altre i això crec que és denunciabile. Aquí tenim 5 partits que donen suport a un Govern i tenim un partit polític que fa dos discursos en funció d'allà on va a parlar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. Ja està clar que és el darrer dia, però acabem tranquils, sense haver de cridar a l'ordre a cap diputat i..., el dia és llarg.

I.5) Pregunta RGE núm. 778/03, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a receptes públiques de la Farmàcia Salom.

Passam a al cinquena pregunta RGE núm. 778, relativa a receptes públiques de la farmàcia Salom que formula l'Hble. Diputada...

(Remor de veus)

Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que aquesta pregunta està més que explicada, perquè com deia el meu amic en Jaume Font, és veritat que el costum durant aquesta legislatura no és no contestar a les preguntes que formula l'oposició, si no més bé demanar a l'oposició.

Però en definitiva el normal és que, almanco quan encara regnava la democràcia en aquesta comunitat autònoma, és que...

(Remor de veus)

Sí, sí, sí senyors diputats, sí senyors diputats, que en dos minuts un diputat que volia conèixer una informació d'un conseller la tengués, amb aquesta pregunta duim ja sis minuts. És a dir, el triple del temps normal. Però bé anam avançant, la darrera vegada vàrem conèixer que la despesa farmacèutica total eren poc més de 137 milions d'euros. Per tant, nosaltres demana, d'aquests poc més de 137 milions d'euros de despesa farmacèutica, que surten de la Conselleria de Salut i Consum, quina quantitat d'aquesta ha anat a parar a la farmàcia de la qual és titular la mateixa conselleria de Salut i Consum.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Efectivament la setmana passada no hi va haver temps per explicar temes tan importants sobre política farmacèutica en aquesta comunitat autònoma. Miri, escolti, totalment novedós i a tot Espanya, han signat amb l'IBAS, Consell de Mallorca i a totes les residències públiques de Mallorca ja disposen de serveis propis de farmàcies. Les noves farmàcies concedides a Es Capdellà, Galatzó, Els Pujols, a Son Carrió, a Cas Concos, a Caimari i a la UIB. 7 noves farmàcies autoritzades a Es Secar La Real, a l'aeroport de Menorca, d'Eivissa, des Mitjorn Gran, de Sant Josep de Ciutadella, S'Arracó. 8 noves farmàcies previstes a Ciutat, a Palma i creació de la Direcció General de Farmàcia per impulsar

tot allò que sigui promoció de genèrics, d'estalvi farmacèutic i d'altres.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Salut. Sra. Castillo té la paraula i a més li dic que li queda un minut, per error he polsat dues vegades i per tant, he posat el comptador a zero i llum continuarà jo li faré un senyal quan quedin 30 segons. Li queda un minut.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí Sr. President. Jo no li demanaré empara perquè tanmateix vostè em dirà que el Govern pot contestar el que vulgui procedimentalment, encara que el Govern està obligat a contestar les preguntes que li formula l'oposició. De totes maneres també podem parlar d'ordenació farmacèutica i direm que fins ara la Llar d'Ancians no té una farmàcia, perquè durant aquests 4 anys, la Sra. Consellera, la Sra. Farmacèutica Salom s'ha estat beneficiant de la Llar d'Ancians també.

Però en definitiva jo confiava en què vostè avui Sra. Salom tengués un lapsus democràtic, perquè això és el que fa falta Sra. Salom, una regeneració democràtica, un Govern que sigui transparent i que faci una gestió transparent. Però malgrat que s'acabi el període de sessions, Sra. Salom, li diré que des del Partit Popular continuarem defensant els interessos...

(Aldarull a la sala)

Dels ciutadans, continuarem defensant els interessos dels ciutadans, continuarem defensant la democràcia per a la nostra comunitat i mitjançant altres mitjans intentarem conèixer..., ho faré a al segona part d'aquesta pregunta. Gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

Demanaria abans d'intervenir la Sra. Consellera de Sanitat, demanaria que sent la darrera sessió, en aquest cas el Grup Popular, no em fes suspendre la sessió per excés de renou a la sala. Voldria...

(Aldarull a la sala)

Senyors del Grup Popular, els he fet una observació, vostès són lliures i faran absolutament el que vulguin, el que passa és que la meva obligació, com vostès coneixen perfectament, és mantenir un nivell adient d'ordre a la sala, no exagerat però adient. Crec que estam superant els nivells d'ordre adient.

Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que la demostració que acaba de fer el Grup del Partit Popular d'allò que ells entenen per democràcia crec que ha quedat palès en aquesta sala amb la seva incontinència verbal i d'altres coses. I sobretot perquè precisament el Partit Popular no està massa legitimat per parlar d'ètica política, ni de democràcia. Partits que promouen i partits que donen suport a una guerra que és il·legal...

(Aldarull a la sala)

Immoral i injusta...

(Aldarull a la sala)

I que està al marge...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, es ceneixi un poc a la qüestió...

(Remor de veus)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Puc seguir?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Persones que no volen escoltar el clam de milers, de milions de persones...

(Aldarull a la sala)

Que demanen no a la guerra, no em sembla que sigui un exemple de democràcia per part seva. I a més els pregaria que es llegissin una carta, ells que són creients, del cardenal Bernad Law, arquebisbe de Boston que deixa molt clar el perquè no a la guerra.

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sr. President, li havia dit, si em dóna vostè la paraula, que no li demanaria empara, però jo crec que hem arribat a límits realment inadmissibles. És a dir, estam demanant què guanya la consellera a la seva farmàcia, com a titular de la Conselleria de Salut, i resulta que ens parla de la guerra. Sr. President, jo crec que avui sí que ens guanyat aquesta empara.

EL SR. PRESIDENT:

No sé si m'ha sentit Sra. Castillo, no sé si m'han sentit amb el renou que hi havia, però he demanat a la consellera que es cenyís a la qüestió.

(Remor de veus)

Això són les regles del joc parlamentari, li puc llevar la paraula.

I.6) Pregunta RGE núm. 779/03, de l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a autorització de distribució de gas natural a Menorca.

Sisena pregunta RGE núm. 779, relativa a autorització de la distribució de gas natural a Menorca i que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Vicepresident, vostè sap que les competències, tal com estan atribuïdes, atorguen planificació i ordenació a Innovació i autorització administrativa a la seva conselleria. La pregunta és senzilla, per què el procediment està a una altra conselleria i no a la seva, que és la que l'ha d'autoritzar?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, les competències de planificació energètica estan a la Conselleria d'Innovació i Energia. Per això aquesta tramitació s'ha fet des de la Conselleria d'Innovació i Energia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Vostè sap que el darrer document, al (...) de l'expedient que m'han enviat a mi que du data 9 de gener envia la seva conselleria, la directora general, tramesa de l'expedient per a l'autorització. Qui té la competència per autoritzar és vostè. Aquest és un expedient que l'altre conselleria, la que ha autoritzat, no ha complert per exemple les bases allà on diu en el punt 5 que serà remesa a la Direcció General d'Indústria, la informació pública del tràmit està publicat per la Conselleria d'Energia. Hi ha tres actes allà on la seva directora general, que és presidenta de la mesa, ni apareix, hi ha dues vegades que hi ha un cap de servei d'Indústria i prou.

Hi ha a les tres actes constància explícita de què s'ha omès documentació a la primera acta, que a la segona s'aporta una documentació, que a la tercera aquesta documentació varia. En definitiva que hi ha plànols que són exactament igual que els que havia fet..., que no hi ha planificació ni mediambiental ni territorial, fins i tot Sr. Conseller, hi ha la circumstància per a nosaltres molt important de què no es valora una de les ofertes, després li demanaré al conseller d'Innovació el motiu de les ofertes, que creim que era molt millor per a l'interès dels menorquins i per a l'economia del que pagam impostos.

Sr. Conseller, jo no crec que aquell que ha de planificar hagi de fer el procediment si vostè l'ha d'autoritzar. El que jo he observat a l'expedient, el que diuen els documents i les actes, és una deixadesa absoluta, absoluta, per part de la seva conselleria durant tota la tramitació, fins i tot en aquells actes com és la publicació i la reunió de la mesa, a la qual no ha assistit la seva directora general.

Jo crec, Sr. Conseller, que hauria de donar una explicació, per què vostè...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Sintes. El seu temps està esgotat. Sr. Vicepresident, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé, no hem de confondre la convocatòria d'un concurs, que entra dins l'àmbit del que és la planificació energètica, de l'autorització de l'expedient. La Direcció General d'Indústria no ha abdicat de cap de les seves responsabilitats, i vostè en aquest moment, que volen introduir sospites sobre aquesta adjudicació, que em retregui que en lloc d'anar-hi un càrrec de lliure designació política hi hagi anat un cap de servei, que és un funcionari de carrera i que ha donat fe de la rectitud del procediment, la veritat no ho entenc. Mirin, hi va anar el cap de servei, que és el professional que pot veure si l'expedient ha complert totes les qüestions, totes les tramitacions administratives i tècniques. La directora general d'Indústria és un càrrec polític que, si en lloc d'anar-hi el cap de servei, hi hagués anat el polític, avui segur que vostè m'ho hauria retret. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

L7) Pregunta RGE núm. 781/03, de l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a autorització de distribució de gas natural a Menorca.

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 781, relativa a autorització de distribució de gas natural a Menorca, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet Sintes, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, ens acabam d'assabentar que el vicepresident no sap quines eren les obligacions de la seva conselleria a la mesa de contractació, de la qual formaven part tant la directora general com el tècnic.

Però és que, a més, a l'apèndix C, on es diuen els aspectes de les activitats generals, els bàsics del projecte, d'autorització, acaba, llegiré textualment de les bases, que els licitants, els sol·licitants, hauran d'explicar el seu compromís de complir tot açò, "*que tienen el carácter de mínimos*", i açò, per si estimen oportú millorar-ho de forma voluntària "*para incrementar la valoración*".

Sr. Conseller d'Innovació, per quin motiu les millores que suposaven quasi 3 milions d'euros que va presentar el Grup Endesa no van ser valorades a l'informe tècnic de la seva conselleria?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller d'Innovació i Energia, té al paraula.

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Príam Villalonga i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, vostè fa sempre lectures, senyor diputat del Partit Popular, fa lectures parcials. Ja fa 15 dies que té la documentació, tota la documentació. Aquí va dir, si no ho record malament, que havíem tardat tres mesos en enviar-li; en absolut; menys d'un mes, documentació exhaustiva, i ara en llegesc una part.

Jo també li llegesc del mateix document, evidentment, apèndix C, apartat 2, "*Aspectos básicos del proyecto*", i diu textualment: "Construcció i operació de tres plantes satèl·lits a Maó, Ciutadella i Menorca". Això és la resposta contundent, aquesta és la planificació que hem fet des de la Conselleria d'Innovació i Energia, que té les competències de planificació energètica. Fins i tot li diré que per a nosaltres no és una millora, sis plantes en lloc de tres; va al contrari del sentit que voldríem. Tal vegada allò ideal hagués estat una sola planta posada a Ciutadella; li explicaré per què: Perquè el dia que tinguem gasoducte, que unirà la península amb Eivissa i Eivissa amb Mallorca, llavors és fàcil també arribar fins a Ciutadella i, des d'allà, ja tendríem feta la infraestructura necessària per distribuir, distribuir, no transportar, vostè em fa

la pregunta, no sé si és perquè es un error material o no, i em parla de transport; és distribució, i aquesta de forma tranquil·la i no pot ser altra l'explicació.

Els que hem planificat som nosaltres, feim una planificació i, per tant, aquesta altra oferta no ha estat considerada, si bé en l'aspecte econòmic la retribució que demanaven, a pesar del que vostè ha dit, és superior a l'oferta triada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Innovació i Energia. Sr. Huguet Sintes, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, giri la pàgina; no, no tanqui, no, giri la pàgina i llegeixi el darrer paràgraf. Si no el du jo l'hi deixaré. Diu textualment: "...para cumplir todas las condiciones recogidas en este apéndice -el que vostè acaba de llegir- con el carácter de mínimos -els que vostè acaba de llegir- y, si lo estima oportuno, mejorarlas de forma voluntaria para incrementar la valoración". Jo ho he llegit tot, vostè ha llegit una part.

He de reconèixer que vaig estar a punt de retirar..., havia pensat retirar, després de les respostes que em va fer la setmana passada en comissió, però com que després vaig veure la pregunta que ara ve, el diputat que jo dic el diputat Gadget del Partit Socialista, per allò que té eines per fer qualsevol maniobra política, permeti'm que en relació a allò que li he demanat li faci un parell de recomanacions, Sr. Conseller. A part d'estudiar-se bé els expedients, que jo estic segur que a vostè l'únic que li falta és conèixer bé els expedients, digui al diputat -si vol, si vol- que en el Partit Popular no ens inventam res, ni factures, ni cercam peritatges que ens costin milions, que no, que aquí l'únic que agafam són els documents que ens entreguen vostès i denunciem les irregularitats que hi ha.

En segon lloc, que aquestes irregularitats, Sr. Conseller, potser, però no ho crec, que li arribin a la conselleria amb la data anterior, un dia abans que surtin del Partit Popular...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Sintes. El seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Innovació i Energia, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Príam Villalonga i Cerdà):

La resposta per a mi és molt senzilla, Sr. President, moltes gràcies. Sr. Diputat, jo no m'estudii els aspectes tècnics i no faig un seguiment, ja li vaig dir l'altre dia en comissió amb tota tranquil·litat. Jo només faltaria que volgués substituir les meses, que mereixen tots els meus respectes, que estan compostes per funcionaris, per alts càrrecs que fan una feina

d'acord amb els plecs de bases, amb el document que aquesta autorització administrativa ha fet.

El que passa és que em pareix que a vostè li sap greu, sempre, que des d'Energia anem avançant en temes de pla energètic. Sí, sí, a vostè li sap greu, sempre té una posició d'oposició...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Innovació i Energia. El seu temps també està esgotat.

I.8) Pregunta RGE núm. 771/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Gas Euskadi.

I passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 771, relativa a Gas Euskadi, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antonio Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, este diputado respeta y defiende el interés del Grupo Parlamentario Popular en conocer el expediente del Gas Euskadi y, por lo que he visto, también el conseller de igual o mejor manera, puesto que les ha facilitado hasta el último sello del expediente y en un tiempo récord.

Respeto y defiendo también que pueda plantear en esta cámara si ha habido algún trato de favor político, es su misión, pero una vez ha comprobado todo el expediente y se ha dado cuenta de que no hay ningún trato de favor político, está en la obligación moral de pedir disculpas, de reconocer el error. Ha patinado y, o una de dos, o pide disculpas reconociendo su error, o demostrará que está más allá de lo que son los buenos usos parlamentarios con una actitud realmente reprochable.

Por ello le pregunto, Sr. Conseller, después de haber oído la *excutatio non petita* que ha hecho el diputado que me ha precedido en el uso de la palabra, le quería pedir, Sr. Conseller, si ha recibido usted o alguien de su conselleria disculpas por las insinuaciones efectuadas respecto a la utilización de Gas Euskadi.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller d'Innovació i Energia, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Príam Villalonga i Cerdà):

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, en absolut. Vostè a més va assistir l'altre dia en comissió quan el diputat que m'interpel·lava avui també amb aquests tema, m'interpel·lava abans, li va recordar una altra vegada més que tenia aquesta obligació de disculpar-se amb persones, amb alts càrrecs, amb funcionaris, a mi mateix, amb el Govern, al marge

que li vaig respondre les preguntes, al final vuit de les nou que havia plantejat.

No va fer més que unes petites mencions que a mi em pareixen de molta tebiesa. No, no, el tema és gravíssim. Aquí en plenari es van fer insinuacions gravíssimes que poden dur a pensar que hi ha hagut irregularitats o qualque cosa més, i davant aquesta situació de cap manera no vull admetre, per a la meua persona, per la meua pròpia dignitat i la de la gent que fa feina a la conselleria que jo presidesc, i altres conselleries, funcionaris o no funcionaris, no puc admetre aquesta tebiesa. Vull una explicació pública de demanar disculpes, i aquesta serà la meua línia. Si tenen sospites de qualque cosa jo ho vaig dir l'altre dia, tenen el portal del jutjat obert, i no perquè jo ho digui, en aquest cas seria la seva obligació.

Per tant, em reafirm en el que vaig dir ara fa 15 dies, que han passat 15 dies, tenen tota la documentació i ja es veu que, evidentment, de les insinuacions res de res. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Innovació i Energia. Sr. Diéguez, no vol intervenir?

I.9) Pregunta RGE núm. 770/03, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures concretes en previsió d'atemptats.

Idò passam a la pregunta número 9, RGE núm. 770, relativa a mesures concretes en previsió d'atemptats, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Voldríem saber si la Conselleria d'Interior ha estat informada per part del delegat del Govern de mesures concretes preses per les forces de seguretat de l'Estat en previsió de possibles atemptats terroristes com a conseqüència de la guerra de l'Iraq.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc em permetrà afirmar que el primer atemptat és contra els drets humans que suposa la guerra contra el poble iraquí.

He de dir que vàrem tenir una reunió ahir, crec que tots vostès ho saben, amb la Delegació del Govern, i bàsicament es va demanar perquè prèviament el Govern de les Illes Balears havia fet una mesa de seguiment de la crisi que suposa la guerra d'Iraq respecte a tres punts: els temes de mesures de seguretat, el tema del seguiment de l'evolució econòmica de la

crisi i el tema de l'emergència o projectes de cooperació i emergència.

Respecte a aquestes qüestions van ser les que es van plantejar. De totes maneres he de dir que aquest tipus de comissió, aquest tipus de seguiment s'ha fet a altres comunitats autònomes, i m'estranya que des de les files del Partit Popular i des de la mateixa delegació del Govern es qualifiqui de demagògica aquest tipus de comissió quan, per exemple, n'hi ha a altres comunitats on participa el Partit Popular, que han fet aquestes mateixes comissions. Per tant, ja està bé d'aquesta demagògia del Partit Popular, que a Canàries defensa aquest tipus de comissió, i a les Illes Balears diu que no.

Per tant, el Govern de les Illes Balears està legitimat per fer un seguiment des d'una perspectiva de seguretat per als ciutadans d'aquestes illes, per fer un seguiment de l'evolució de la situació econòmica de les nostres illes, i per si vol fer un projecte de cooperació amb ajuda humanitària cap al poble iraquí. Dic, per tant, que no és cap plaer ni cap gust d'anar a fer-se una foto amb un delegat del Govern que en definitiva avui representa l'Estat, el govern que ha dut la guerra a l'Estat espanyol; per tant, simplement va ser un acte de responsabilitat que el Govern de les Illes Balears estava obligat a reunir-se amb el delegat del Govern. Per què hi estava obligat? Perquè evidentment l'emergència de la seguretat en aquest tipus de matèries és competència de l'Administració de l'Estat, però sí que és cert i segur, i estic convençut que tothom ho sap, és que, els mitjans per poder dar una resposta en matèria de seguretat i d'emergència, els té el Govern de les Illes Balears.

Per tant, l'acte de responsabilitat de posar-se al servei de l'Estat era una obligació...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. El seu temps està esgotat.

(Petit aldarull a la sala)

Sr. Crespí, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, gràcies, Sr. President. Volia intervenir, i volia intervenir per dir que jo m'he vist obligat a sentir-me avergonyit de pertànyer a un país el govern del qual no només ha donat suport, sinó que participa d'una manera clara i decidida en la guerra contra aquest poble propietari, segons deien, d'armes de destrucció massiva i que fins ara no han aparegut enlloc.

Per tant, i utilitzant el temps que em dóna aquesta intervenció parlamentària, utilitzant aquest temps demanaria als diputats i a les diputades que s'ajuntassin amb el seu silenci.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí.

Passam a la pregunta número 10, RGE núm. 772, relativa a expectatives turístiques, que formula l'Hble. Diputat...

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sr. President, em pareix que no s'ha m'ha encès el llum vermell, encara, i havia demanat que el meu temps s'utilitzàs amb un silenci, perquè un pot parlar o callar, i jo he optat per callar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Però l'ordenació del debat, Sr. Crespí, com vostè sap perfectament, la du la Presidència. Hem fet una pausa però hem de continuar.

I.10) Pregunta RGE núm. 772/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a expectatives turístiques.

Pregunta número 10, RGE núm. 772, relativa a expectatives turístiques, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí Serra, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Bé, gràcies, Sr. President. Senyores i senyores diputats, aquesta és la meua darrera pregunta, almanco per un temps, en aquest parlament, i la faig per saber les conseqüències que creu el Sr. Conseller que pot tenir per al turisme de les nostres illes la horrible guerra declarada unilateralment pel Sr. Bush, el Sr. Blair i el Sr. Aznar contra el poble iraquí, ara que, com és conegut, sembla ser que hi havia una petita recuperació del turisme; el mes de febrer i el mes de gener s'ha produït una recuperació del turisme a les nostres illes i apuntava un cert creixement. Per tant voldríem saber, Sr. Conseller, quines poden ser aquestes conseqüències.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Serra. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, és molt prest per fer qualsevol valoració en aquest moment. Els mercats no han reaccionat davant aquesta situació. Jo crec que en aquest moment no hi ha res que es mogui, les reserves no es mouen i per tant és molt prest, i no només és molt prest, sinó que crec que és absolutament imprevisible la situació que es pugui crear derivada d'aquesta guerra, tan imprevisible com pot ser que vengui un turista demà mateix i es trobi un B-52 carregant benzina aquí damunt. És a dir, cada dia canvien les situacions, cada dia canvien els fets possibles i per tant és impossible fer una previsió.

El que sí és cert és que jo crec que el turisme necessita tranquil·litat, necessita llibertat, necessita, en definitiva, democràcia, i jo la política, i més avui, que s'ha parlat de democràcia, la democràcia que en aquests moments en volen imposar és la democràcia en contra del mandat de les Nacions Unides, la democràcia en contra de la unitat europea, la democràcia en contra del dret internacional, la democràcia en contra dels morts d'Iraq. Per tant jo crec que aquesta democràcia no és la que ajudarà a fer que un país i un univers es desenvolupi amb tranquil·litat i amb llibertat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Marí Serra, té la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Naturalment des del nostre grup esperam que les conseqüències siguin mínimes per a la nostra comunitat, però el que realment esperam i desitjam, i ho volem dir ben fort des d'aquí, és que s'aturi aquesta guerra per evitar el drama humà que s'està produint.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí. Sr. Conseller de Turisme, vol intervenir? No vol intervenir.

I.11) Pregunta RGE núm. 773/03, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació de la Llei de règim local.

Passam a la pregunta número 11, RGE núm. 773, relativa a modificació de la Llei de règim local, que formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Simplement volíem demanar al Govern de les Illes Balears, després de patir un recurs d'inconstitucionalitat sobre la Llei de consells insulars pels consellers no electes, quins efectes pot tenir l'acceptació per part del Partit Popular, a través de la Llei de grans ciutats, l'acceptació, precisament, de regidors no electes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Barceló, com tots recordaran aquí, tots els diputats presents, el recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern central contra la Llei de consells insulars es basava principalment en l'argument que les entitats locals no podien incloure membres no electes en els seus òrgans de govern, tema que aquí, en aquesta cambra, va ser prou debatut. Per tant el Govern de les Illes Balears, en aquells moments i actualment, també, considerava que els consells insulars tenien una part, a la doble naturalesa que tenien, una part d'administració i una part d'administració autònoma i, per tant, es podia crear el consell executiu des de la visió autònoma i que estigués integrat per consellers electes.

Ara ja coneixem que la reforma de la Llei de règim local que promou el Partit Popular i que, a més, hi ha hagut cert consens a través d'una proposició no de llei, no és que encara hi hagi un document definitiu, en el Congrés dels Diputats, va en aquests moments aquesta modificació de llei en el sentit que a les grans ciutats, a ciutats de població mitjana, que seran les que determinarà la mateixa llei de règim local, incloguin regidors no electes. Per tant aquest fet ens fa pensar, al Govern, que allò que haurà de fer el Govern central, si això avança, és retirar el seu recurs. En lògica i coherència haurà de retirar el seu recurs, i finalment una cosa que aquí aquest parlament va votar amb majoria i que, a més, va ser l'argument bàsic perquè el Partit Popular s'hi oposàs, veim que en aquests moments el Partit Popular i el Govern de l'Estat tornen enrere. Per tant, acceptem que la nostra postura no estava equivocada i que era l'adequada i, com en moltes coses, nosaltres érem innovadors, en aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sra. Barceló, té la paraula, i a més advertesc a la cambra que li dec 10 segons perquè la màquina no s'ha aturat. Per tant, 10 segons més...

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. No, jo simplement volia manifestar que ja enteníem i ja havíem comprovat la lentitud del Partit Popular a l'hora d'acceptar respostes als problemes de la gent de les Illes Balears. Les obligacions de servei públic, han estat cinc anys per entendre-ho. Allò dels consellers no electes sembla que no estarem tant de temps i que els tribunals donaran la raó a les decisions legítimes de les institucions d'aquestes illes i, concretament, a aquest parlament, i per tant lamentam, entenem de la lentitud; cadascú és com és i al Partit Popular són lents, però francament ens preocupa la utilització dels recursos de l'Estat com per utilitzar i plantejar una batalla en el sentit més "cutre" partidista per no respondre les propostes que resolen problemes d'aquestes illes.

Per tant esperem que el Partit Popular, en aquest cas a Madrid, cridi a l'ordre i a l'enteniment al Partit Popular d'aquí, que han estat incapaços, per motius partidistes, d'acceptar una proposta que vertaderament millora i possibilita que els

consells insulars siguin el que tots volem: governs a cadascuna de les illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Molt breument he de dir que, clar, el temps dóna la raó, i el que ens fa pensar al que projectarem aquest projecte de llei de la Llei de consells és que la pena és no haver arribat a un acord en una llei institucional com aquesta, perquè, a més, uns altres temes que en aquests moments també s'estan debatent, com és donar més competències al mateix ple dels consells insulars, també això era rebutjat per part de l'Estat. Tots aquests arguments, que són els que avalaven per part de l'Estat per fer un recurs d'inconstitucionalitat, avui en dia han caigut pel seu propi pes, però el que lament en aquest tema no és que l'Estat fes això, sinó que el Partit Popular de les Illes Balears no hagués arribat a un consens, quan crec que hi havia voluntat per part de determinats membres del Partit Popular perquè això fos possible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.12) Pregunta RGE núm. 774/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Canal Salat de Ciutadella.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 774, relativa al Canal Salat de Ciutadella, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. És una pregunta a la consellera de Medi Ambient, queestic segur que la consellera haurà detectat l'errada, que posa que és començar les obres de canalització de la desembocadura del Canal Salat per acabar, perquè ja fa mesos que aquestes obres estan començades.

I voldríem demanar a la conselleria quines previsions té d'acabar aquestes obres, unes obres que, per altra banda, eren molt necessàries per millorar el llit d'aquest canal i per ajuntar un parc que hi ha a una banda del pont amb la platja que hi ha a l'altra banda. Per tant, nosaltres voldríem saber les previsions, atès que aquest pont dóna entrada a un parell d'urbanitzacions de Ciutadella, i entenem que si en aquests mesos d'hivern hi ha hagut residents que hi viuen tot l'any, ara que s'encetarà la

temporada turística la necessitat d'aquesta via per arribar a les urbanitzacions serà més gran. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament he entès perfectament què volia dir la pregunta. L'obra es troba actualment en fase d'execució, com vostè sap perfectament. Les previsions són acabar la part més complexa, sobretot la part del pont i totes les obres que no estiguin afectades per la situació de doble domini públic marítimoterrestre i hidràulic, el proper mes d'abril. Per tant, esperem que el mes d'abril pugui estar acaba aquesta part.

Quedaran algunes feines d'acabats que no suposaran cap interferència d'importància en els usos turístics de la zona a la temporada turística, i també mancarà clarament la part que no es pot executar perquè s'està pendent de l'informe i autorització de la Demarcació de Costes de l'Estat, del Ministeri de Medi Ambient. He de dir que la tramitació d'aquest expedient va començar concretament el setembre del 2001, que el març del 2002 es va remetre a Demarcació de Costes de les Illes Balears, que precisament el setembre del 2002 se'ns va fer arribar per part de la Secretaria d'Estat d'Aigües i Costes la informació desfavorable del projecte i se'ns demanava una informació complementària. Aquesta informació i aquesta redacció d'un projecte modificat es va fer, es va enviar, es va acabar dia 23 d'octubre del 2002 i es va acabar aquesta redacció del projecte concretament el març, i s'ha enviat amb caràcter d'urgència el març del 2003. Jo esper que Costes no posi més problemes i realment permeti dur a terme el que restarà de l'obra per acabar l'obra prevista del Canal Salat.

He de dir per altra banda, per al seu coneixement, que la previsió d'avingudes i, per tant, el que correspon amb exclusivitat a la Direcció General de Recursos Hídrics, no necessària incloure el tram d'obres del domini públic marítim, i per altra part Costes perfectament podia fer les obres necessàries per a la protecció d'aquest domini que és de la seva gestió i, per tant, de la platja. El que passa és que desgraciadament Costes ens ha anat posant problemes sempre, però hem intentat resoldre'ls de la manera més diligent i més eficaç possible, però per part de la conselleria, com dic, el mes d'abril estaran les obres acabades pel que fa a la nostra competència. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Joan Bosco Gomila, no vol intervenir?

I.13) Pregunta RGE núm. 775/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-

Entesa Nacionalista, relativa a oferta pública d'ocupació dels cossos docents.

Idò passam a la pregunta número 13, RGE núm. 775, relativa a oferta pública d'ocupació als cossos docents, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, president. El nostre grup està interessat en saber quina serà l'oferta pública d'ocupació que farà la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears pel que respecta als cossos docents per a aquest any 2002.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Gomila, la setmana passava vàrem tenir ocasió de fer una resposta des d'una perspectiva del passat immediat, i vàrem deixar constància del fet que s'havia convocat un gran nombre de places aquests tres cursos per tal d'estabilitzar al màxim les plantilles dels claustres de professors de les Illes Balears.

Aquest any 2003 continuam amb la mateixa tònica, i es convocaran exactament 425 places per a totes les Illes Balears, 360 de les quals seran de mestres d'infantil i primària, 35 seran de professorat d'ensenyament secundari, sobretot tecnòlegs de formació professional, i finalment 30 professors més de cicles formatius de diferents especialitats. Recordin que des de la conselleria vàrem prendre fa tres cursos una decisió, que era convocar oposicions massives o bé d'infantil i primària, o bé de secundària. L'any passat va correspondre a secundària, enguany correspon a infantil i primària. Per tant, de les 425 places totals n'hi ha 360 de mestres. Aquestes 360 places, les podem dividir en especialitats: n'hi hauria 190 que corresponen a educació infantil, 50 que corresponen a educació física, 65 que corresponen a filologia anglesa i 55 que corresponen a educació musical.

Així mateix des de fa tres anys s'insularitzen els oposicions i també el nombre de places, perquè recordin que del fet de treure la plaça es deriva una conseqüència, i és que la persona que ha tret la plaça queda, diríem, lligada a la plaça que ha triat el primer any d'haver tret l'oposició, i això contribueix d'una manera extraordinària sobretot a fer possible que hi hagi més estabilitat en els centres d'infantil i de primària, i també de secundària, de les illes d'Eivissa i de Formentera. Aposta les places que enguany es convocaran, aquestes 425 places, també es distribuïran per illes i en correspondrà un percentatge superior al que li correspondria, per nombre total de professorat, a l'illa d'Eivissa i Formentera, per tal d'insistir més

en aquesta política d'estabilització dels claustres de les Pitiüses, cosa necessària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació. El Sr. Bosco Gomila no vol intervenir.

I.14) Pregunta RGE núm. 752/03, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a col·laboració econòmica per part de la companyia aèria Iberia en el trasllat de voluntaris que col·laboren en la neteja de les costes gallegues afectades pel vessament del Prestige.

Passa a la pregunta número 14 i darrera del torn de preguntes, la 752 de registre, relativa a col·laboració econòmica per part de la companyia aèria Iberia amb el trasllat de voluntaris que col·laboren a la neteja de les costes gallegues afectades pel vessament del Prestige, que formula l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ferrer i Costa, del Grup Parlamentari Mixt, que té la paraula.

EL SR. FERRER I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Volem demanar al conseller d'Interior quina és la col·laboració anunciada per part de la companyia Iberia, companyia controlada encara en bona part per la societat de participacions industrials, per tant controlada per l'Estat, en part, amb el trasllat de voluntaris que col·laboren en la neteja de les costes gallegues, afectades pel vessament del Prestige. Un vessament que directament és veritat que no afecta la nostra comunitat autònoma, però sí que és veritat que ha mogut un sentiment de solidaritat, una mica desconegut fins ara, i que ha fet moltes persones de les nostres illes, també d'arreu de l'Estat i també d'arreu d'Europa, però que moltes persones, sobretot joves, homes i dones hagin anat a intentar pal·liar una mica aquest desastre ecològic, que no provocat pel Govern, però sí que ha agreujat per una nefasta actuació.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dir-li que un dia, a la nit, quan veia la televisió, cosa que no faig molt normalment, em vaig alegrar de veure el Sr. Rajoy i els representants d'Iberia signant un conveni que deia, a so de bombo i platerets, que farien una reserva de 50.000 vols pels voluntaris i voluntàries que volguessin col·laborar amb les costes gallegues, i que cada govern es dirigís a la delegació del govern de cada un dels territoris. Tal va ser l'alegria que a les

vuit i mitja del matí el conseller d'Interior ja havia enviat l'escrit a la Delegació del Govern de la nostra comunitat autònoma i va comunicar directament amb la delegada de llavors, la Sra. Cirer, que em va dir que no n'havia tengut encara coneixement. Jo, amb tota la bona fe, li vaig dir que pensava que, en breu, li comunicarien.

Dir-los que després ens varen enviar a la Conselleria de Pesca, que deien que era la competent; després es va crear un comissari respecte d'això, el Sr. Martín Villa, molt atentament va respondre i va dir que ho miraria, ens va passar un director i després ens va dir que no era competència seva. Després ens tornaren enviar a la Conselleria d'Assumptes Socials de la Junta de Galícia i, a partir d'aquí, li puc dir que no hi ha hagut ni conveni ni col·laboració a cap comunitat autònoma; va ser un bluf que es va vendre quan l'aigua era al coll.

Dir-los que lament profundament que no hi hagi hagut cap col·laboració amb el que ha estat l'esforç que han fet les comunitats autònomes i sobretot les de més lluny, que hem hagut de desplaçar voluntaris de les Illes Balears, crec que amb un projecte que ha estat exemplar, però, li diré amb tot el to amable que es mereix, ja que vostè és un representant de l'illa més petita del nostre arxipèlag, que, a pesar de l'acord que s'ha incomplert per part del Govern del Sr. Rajoy i d'Iberia, dir-li que els formenterers i formentereres han contribuït d'una forma important amb el que ha estat la recuperació de les costes gallegues.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. Sr. Ferrer, té la paraula.

EL SR. FERRER I COSTA:

Sí, gràcies, Sr. Ferrer. Ho conec, Sr. Conseller, i n'estic ben content en la part que me toca. Sí que és veritat que crec que és molt censurable l'ús que ha fet el Partit Popular d'intentar fer veure, perquè, com que no feia res, havia d'intentar fer veure que es movia en el tema del Prestige. La veritat és que els pobres gallecs i gallegues molta feina tendran per fer encara, per recuperar tot aquell patrimoni no només natural sinó també econòmic.

També és veritat que l'esforç que ha fet el nostre govern, però sobretot l'esforç que han fet els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes és encomiable i realment és el que s'ha de reconèixer, perquè el Govern no ha fet més que allò que li tocava, que és estar en el seu lloc, ser solidari amb la resta de governs de l'Estat, no tant de govern, sinó de persones que tenien una necessitat. No es pot dir el mateix d'altres, com és en aquest cas, alguns dels responsables del Partit Popular, que primer varen fer això que diu el conseller, que és fer anuncis; i jo voldria dir que, sense intentar fer humor macabre, però que és veritat que el Partit Popular s'apunta a un bombardeig, això hem vist en aquell moment i sobretot ho veim ara, com els anuncis i les coses -sí, Sr. Font, pot aixecar la mà en sentit de

victòria, perquè crec que vostè també és corresponsable d'això que estan fent als pobres iraquians, per tant aixequi la mà, que vostè, el Sr. Bush, el Sr. Aznar i el Sr. Blair també, vergonya de la humanitat, guanyaran allò i, en canvi, perdran el que és el deure d'un govern i també d'un diputat, que és estar al costat de les persones; el nostre govern hi està, els nostres ciutadans hi estan i poc a poc aconseguirem que coses com aquesta no es tornin a repetir.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Sr. Conseller d'Interior, vol intervenir per tancar? Li queden ... segons.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR:

Sí, no, simplement per agrair la intervenció del Diputat i dir que el Govern de les Illes Balears va presentar un projecte que complim i que sense ajuts econòmics ni de l'administració central ni de la companyia abans esmentada. Però dir-li que és una satisfacció per al Govern de les Illes Balears col·laborar amb una comunitat autònoma que ha tingut dificultats i sobretot amb el poble gallec, i que hem estat col·laborant amb una zona que ha patit molt, sense ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior, el seu temps està esgotat.

II. Moció RGE núm. 725/03, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb els serveis ferroviaris a les Illes Balears, derivada del debat de la interpell·lació RGE núm. 353/03.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és una moció, 725 de registre, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb els serveis ferroviaris de les Illes Balears, moció que deriva de la interpell·lació 353. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Diputat, Jaume Font, per un temps de deu minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Duim 7 per 5, 35 minuts de branca al Govern, estic content que el Govern, els grups que donen suport al Govern balear comencin a tenir la síndrome d'oposició i a veure si això canvia.

Sr. President, senyores i senyors diputats, vàrem interpell·lar, fa quinze dies, el conseller d'Obres Públiques, ell ni es va immutar en la seva forma de fer les coses, coneguda al llarg dels anys, i els distints posicionaments a un moment donat que ha tingut aquesta persona al llarg de la seva trajectòria política, i una vegada més va fer deixadesa de les funcions que toca fer un conseller davant situacions greus, com són les situacions denunciades no tan sols per aquest partit polític que és el Partit Popular, sinó pels sindicats, pels

treballadors de Serveis Ferroviaris de Mallorca, fins i tot, per "lo bajini", per segons quins partits polítics que donen suport al Govern. D'aquella interpell·lació hem presentat una moció que té sis punts.

El primer punt és que instam el Parlament, el Parlament que insti el Govern a la contractació d'una assegurança per tal de cobrir els mals a terceres persones que es puguin produir en cas d'accident o similars. És a dir, vàrem parlar, va dir el conseller que no sortia a compte tenir una assegurança per assegurar el vagó, perquè el cost de l'assegurança en poc temps és molt més gros el que paguen durant els anys que no els danys que produeix un accident; molt bé, podem entendre aquesta qüestió. Però, en canvi, si el vagó, i se'n recordin del vagó que va sortir a sa Pobla, que va quedar allà damunt, hagués anat 5 metres més endavant, o en lloc de quedar allà damunt assegut hagués tombat cap a la dreta, hagués pogut pegar damunt la carretera de Muro, a la casa d'enfront, que hi ha un carrer i hagués pogut ferir qualcú. El Partit Popular proposa que per a aquests accidents a tercers, del que pugui fer el vago, hi pugui haver una assegurança; que crec que aquesta, no ho hem de dir, si matam una persona o feim mal a una casa o rompem un cotxe, crec que valdria la pena, no parlem de l'assegurança del vagó, que podem entendre la situació que ens plantejava en conseller, però en canvi sí a terceres persones.

El segon punt. El segon punt jo crec que és un tema que és complir el que diu la Conselleria de Treball; la Conselleria de Treball, a l'informe va fer després de l'accident aquell de sa Pobla, va fer un informe, que el signen un tècnic i el cap de l'equip tècnic i el de seguretat i de formació, que són el Sr. Andreu Oliver Oliver i el Sr. Miquel Crespí Soler, que a la informació remesa per al Parlament hi ha l'informe d'aquests senyors, que diuen: "Per altra banda, volem indicar que seria convenient la realització d'un estudi de mesures preventives per tal d'evitar la possibilitat que es repeteixin fets com aquests." És a dir, demanam que, per favor, es faci un estudi de seguretat al llarg de tot el recorregut de la xarxa ferroviària, no només d'aquell tram sinó de Palma a sa Pobla i també, lògicament, de Palma o de l'enllaç fins a Manacor. Crec que són qüestions òbvies que no haurien de tenir cap problema per part d'aquest Parlament.

La tercera qüestió és una qüestió, Sr. President, que ens hauria de preocupar a tots i especialment a vostè, com a president d'aquesta cambra, el fet que no s'acompleixin les resolucions que s'aproven per unanimitat per part d'aquest Parlament, com és la resolució del primer debat de l'estat de l'autonomia de l'any 99, on s'instava el Parlament de les Illes Balears, s'instava el Govern, perdó, de les Illes que abans que finalitzàs l'any 2000 es presentàs la proposta de traçat de prolongació de la línia de ferrocarril entre sa Pobla i Alcúdia. Cosa que no s'ha fet, té un bon bunyol el conseller amb aquest assumpte, però un bunyol gros, i no s'ha volgut creure en el mandat d'aquesta cambra, on tots 59, com a tontets, perquè això només pot ser així, vàrem votar que sí i vàrem quedar molt bé damunt la premsa els dies següents, que ens feien saber que era un Parlament que creia en el tren, que posaria altres traçats nous que mai no s'havien posat en marxa en aquesta terra ni ara

ni abans, però que acabam la legislatura i no sabem on hi ha aquest traçat. Per la qual cosa també seria bo reconèixer aquest incompliment que hi ha hagut.

El quart: El Parlament de les Illes Balears insta el Govern i, concretament, Serveis Ferroviaris de Mallorca que assumeixi el compromís d'informar dels retards i posar en ordre els sistemes actuals o invertir en nous sistemes. És a dir, tenim allà pissarretes electròniques que no funcionen mai i que els ciutadans, quan esperen un tren que arriba tard, no se'ls informa, el Sr. Santos no hi és, és a dir, no hi és. Jo no sé si el coneixen vostès, és un encantador de serps, és increïble; és a dir, jo que l'he hagut de sofrir també com a batle, és increïble aquest home, molt de respecte, molt simpàtic, he anat a dinar amb ell, a fer cafès, però és igual, a l'hora de gestionar increïble. I ho podem veure més endavant amb el tema del tren de Petra a Manacor. El que demanàvem és que, per favor, el Parlament digués al Govern i a Serveis Ferroviaris que, per favor, quan hi ha un retard, el mínim que ha de fer és que s'informi. M'informen que ara el conseller i el Sr. Santos són al bar d'aquí dalt, és a dir, el que jo deia. Amb això que crec que és important que els ciutadans sàpiguen quin retard hi ha; hi pot haver retards, no és l'AVE, ho saben, i hi pot haver retards, i, en tot cas, que els usuaris del tren estiguin informats.

Després passam al punt número 5, que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a posar en funcionament immediat els senyals lluminosos d'arribada del tren a sa Pobla. Jo crec que no es pot jugar amb la seguretat ni dels usuaris ni dels treballadors que fan feina a Serveis Ferroviaris de Mallorca. Fa massa temps que els treballadors de Serveis Ferroviaris de Mallorca estan preocupats per la seva seguretat, seguretat al llarg del traçat de la línia. Vaig mostrar, fa quinze dies, la foto, on es veu perfectament el senyal lluminós que es va instal·lar i que és a terra; avui continua sent a terra. Crec que és bàsic que Serveis Ferroviaris aixequi el senyal, el posi i, si torn haver-hi un dia de boira i no es veu s'escorxadador, que va ser la referència que no va trobar aquell dia aquell senyor, tindrà el senyal lluminós on veurà clarament que arriba a l'estació. Aquest mateix senyal existeix a les altres estacions, i amb això que resulta que aquí, a sa Pobla, no hi era; una vegada vist el pecat el varen posar, va estar dret dos dies i varen dir: convendria llevar-lo, perquè si no demostrarem que abans hi havia d'haver estat. Si no l'han posat aquests dies, segueix sense posar, amb la qual cosa crec que és bo que instem que el posin.

I després, el punt número 6 és el punt de reprovació del conseller. És a dir, i crec que avui, en base al tema de la modificació del traçat del tren al seu pas per Petra. Cadascú manté la seva postura, el que és evident és que els ciutadans de Petra volien el tren pel mateix lloc que passava abans. I tenim un conflicte amb el tren a Petra i amb el tren a Manacor que crec que si el Govern hagués sabut escoltar, jo no entraré en altres qüestions que hi ha damunt la taula o damunt els mitjans de comunicació, de si això ha beneficiat a uns o ha perjudicat uns altres, aquestes qüestions crec que tenim cadascú els nostres plantejaments, però el que sí és evident és que hem molestat tot un poble. I pareix més raonable, i el posicionament del PSM en el tema de tren, i ho ha demostrat durant molt de temps, era que

els trens passassin per dins les ciutats, per exemple sa Pobla, per exemple Muro, que es va queixar que això era massa lluny i que ho haurien d'acostar al poble; resulta que a Petra l'allunyam de la ciutat, canviem el projecte, molestem tothom. No feim avaluació d'impacte ambiental, que el Sr. Conseller en feia befa quan el Sr. Antoni Llamas ja no podia contestar-li, s'exoneren, són com el Bon Jesús, estan tocats de la mà de Déu i quan ells troben que no importa, no importa. Ah, carai! Amb les traves que posa la consellera de Medi Ambient amb qualsevol ximpleria, vostès, amb un traçat de tren que canvien el projecte, no ha de tenir avaluació d'impacte ambiental? Oh, senyors diputats i senyores diputades, fan un transvasament d'aigua de Llubí a sa Pobla-Crestatx, amb una inversió de més de 3.000 milions de pessetes, on el passa per torrents, siuranes, camins rurals, àrees d'interès agrari, més de 17 quilòmetres, i tampoc hi ha avaluació d'impacte ambiental perquè el Govern s'ha exonerat. I vostès quasi són com la Inquisició, que els que estaven tocats per ells podien fer el que els passava pels nassos i els altres morien, no pot ser. Sí, sí, sí, volem avaluació d'impacte ambiental.

Però és que avui veim qualche cosa més amb el tema del tren de Petra i el traçat a Manacor: acaba el termini avui, a les tres, del que eren les al·legacions per al tema de Manacor. Les obres estan acabades; vostès que diuen que han d'escoltar tant els ciutadans, no n'escolten cap; queden aïllades més de 25 famílies; el polígon de Manacor sols tindrà una entrada, on aquella entrada que tenia per dins el poble, que llevava perillositat d'haver d'agafar la carretera de Manacor cap a Vilafranca, tothom haurà d'anar per aquella entrada, una sola entrada, perill més gros. Però és que de passada resulta que queden 27 famílies aïllades. Nosaltres creim que mereix reprovar el conseller, mereix reprovar per no escoltar els ciutadans, no s'omplin tant de si el PP ha d'escoltar el que diuen els ciutadans, mirin vostès què fan per escoltar els ciutadans, perquè vostès no els escolten, no tan sols no escolten els ciutadans sinó que no escolten ni els representants -no, Sr. Quetglas, sap què és de dura la veritat!, vostè no era aquí perquè encara no el tenien de conseller-; dia 3 de desembre del 99, publicat en el BOIB, acord d'aquesta cambra: hi ha d'haver traçat fins al final, hi ha d'haver traçat fins a Alcúdia.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant, per favor.

EL SR. FONT I AMENGUAL:

Sí, vaig acabant, Sr. President. No n'hi ha, i ja pot dir que no vostè, ja s'hi pot enfadar; demani la paraula i obri torn incidental si realment vol dir qualche cosa, que el tenc agafat, perquè vostè, en aquest sentit, és realment el culpable de no escoltar la gent de Petra, el culpable de no escoltar la gent de Manacor, el culpable de no fer avaluacions d'impacte i és el culpable de no voler aixecar els senyals i fer un estudi -i acab, Sr. President-, com li demana Treball, repetiré, perquè vostè no era aquí, que li diu: "Per altra banda, volem indicar que seria convenient realitzar un estudi de mesures preventives per tal d'evitar la possibilitat que es repeteixin fets com aquests."

Senyors diputats i senyores diputades, el que sí queda clar a la gran majoria d'aquesta terra que vostès en tren han anat pel llaurat.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font, en nom del Grup Popular. Grups que vulguin intervenir en fixació de posicions? El Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Com a prèvia a la intervenció del Sr. Font, certament, si expressar, durant el torn de preguntes, que s'està contra una guerra que es considera és una síndrome d'oposició o si no es diu amén a l'imperi mundial és una síndrome d'oposició, ho mantendrem, però jo crec que el divorci que es produeix amb la ciutadania demostrarà que no només ha entrat dins una síndrome d'oposició, sinó que fa oposicions a ser-ho durant molts d'anys. Està bé, en tot cas ho veurem, en democràcia cadascú dirà el que trobarà; però, evidentment, si vostè veu síndromes d'oposició en aquest sentit, evidentment les mantendrem, com a mínim des del nostre grup.

Sobre la proposta del tren, ja el vàrem felicitar, en primer lloc, perquè trobàvem que era necessari, que sempre és convenient que el tema del tren segueixi vigent i viu dins aquest Parlament; de totes maneres el plantejament de la interpellació ja ens feia veure que el debat donaria poc joc, donaria poc de si, ja veïem també que difícilment se lamentarien de l'incompliment del règim especial, de què parla vostè, d'incompliment d'acords parlamentaris que no són publicats en els butlletins, n'hi parlaré d'uns que sí que surten publicats, són lleis, és la base de la democràcia i la llei, com la Llei de règim especial, se'n recordarà de l'article 10 que obliga l'Estat a invertir en matèria ferroviària a les Illes Balears; vostè sap que hi ha bilions de pessetes, perdoni la referència a les pessetes, en matèria ferroviària a l'Estat, zero a les Illes Balears, desgraciadament veig que no és un dels elements, no és un dels punts que a vostè el preocupi en aquest tema.

Respecte dels que vostè planteja, certament, algun dels quals, moltes qüestions en part tècniques, que ens hem de fiar del plantejament que fa des del Govern que pensen que estan ben enfocats i que estan ben encarrilats en aquest moment.

Quant a l'assegurança, se'ns apunta que aquest tipus d'incidències estan assumides a totes les empreses ferroviàries directament i no a través d'assegurances, i per tant, evidentment, aquesta despesa sempre està garantida a les terceres persones, com tot el material, naturalment, però que es troba adient, i aquest és el dret comparat, aquest és l'hàbit dins aquest tipus d'empreses, que no sigui a través d'assegurança externa. Evidentment ens hem de fiar, que és bo que hi hagi aquesta garantia davant els tercers, però hem de pensar que els

estudis, la tendència que té la conselleria, la que tenia abans, la que tenia FEVE, és la que, bé, deu tenir els seus motius, sense ser uns experts en la matèria, no ens atrevim a desmentir-ho.

L'estudi de seguretat podria donar a entendre, tal i com està plantejat, que és que no s'estan fent. Jo, evidentment, compartint, com no pot ser d'altra manera, tant com vostè deia la necessitat d'aquests estudis i sobretot d'implementar el que donen de si aquests estudis, se'ns apunten totes les quantitats d'intervencions que s'han fet per part de SFM aquests darrers anys en matèria de seguretat, i pensam que es va en el camí correcte; sempre es poden anar adoptant noves mesures, amb tota la dificultat dels passos al mateix nivell, etcètera, però que realment s'ha fet una gran tasca tant amb controls centralitzats de trànsit, amb els frens, amb el sistema de comunicacions, amb el mateix sistema d'eliminació de passos a nivell, etcètera. I pensam que, tot i que s'ha de seguir insistint, no quedaria, no seria lògic entendre o donar la impressió que no s'està fent.

Respecte del tren fins a Alcúdia, compartim la seva necessitat, lamentam que encara no s'hagi pogut establir el traçat definitiu, reconeixem la dificultat a hores d'ara en una matèria d'aquestes característiques. Sí que hi ha hagut una proposta governamental en aquest sentit, per a mi n'hi ha hagut dues, però, certament, el tema és complex; jo crec que el Govern s'hi haurà de posar endavant, com vostè diu, és la seva responsabilitat. Però, precisament, perquè vol escoltar, precisament perquè aquests temes són complexos, crec que l'important és també anar amb molt de consens i és una línia complicada, com ja sabem.

Respecte als retards, jo li puc assegurar que certament n'hi ha hagut de retards en aquesta línia, però que s'estan millorant. S'apuntava que eren també les obres que es feien a la línia d'Inca a Palma, ara s'ha millorat bastant en aquest tema i també s'ha millorat amb el sistema d'advertir dels retards. En qualsevol cas, evidentment, el que s'ha de procurar és que n'hi hagi pocs, perquè el prestigi d'una línia es basa molt també en aquesta circumstància.

Respecte del senyal lluminós, insistim, a nosaltres ens preocupa la seguretat, bàsicament, no la manera com aquesta es garanteix, i se'ns apunta que hi ha, s'han incorporat sistemes redundants de senyals que garanteixen que els fets que es varen produir a sa Pobla no es tornaran produir. Han de ser d'aquesta manera o han de ser d'aquests altres? Nosaltres ens autoreconeixem que no tenim l'especialitat damunt la matèria, però si els sistemes de seguretat que des del Govern es considera que s'han pres mesures i són les adequades, nosaltres evidentment li donam suport.

Respecte al tren pel pas per Petra, ja una polèmica un poc cansada, que jo li agraeix, senzillament perquè no hi ha objecte de polèmica possible respecte de la insinuació que hi ha una polèmica d'altres mitjans, com que vostè no hi entra, jo no hi entraré, hi entraria també gustós perquè la trob absurda i sense cap contingut ni un; però, sí que vull apuntar, amb la discrepància tal i com vostè la planteja, que és una discrepància, primer, de plantejament, si han d'anar per dins o han d'anar per fora; i segona, de qui hi està d'acord i qui hi està

en contra. Sobre si ha d'anar per dins o si ha d'anar per fora, li diré una cosa molt clara: jo crec que el debat, a nivell global, és que els trens no travessin vies urbanes. Això hi era des de sempre, ara, una vegada els nuclis han anat i han superat les vies del tren i les han travessat, pels problemes mateixos que vostè apunta quan una via del tren xapa en dos hemisferis qualsevol lloc; a una zona urbana és especialment delicat i més amb passos al mateix nivell. Però això no és un debat de Petra, és un debat a tota Europa sobretot, però a nivell mundial. Ara Palma s'ho planteja d'una manera seriosa, ja el voldria a Inca si hi ha possibilitat. I a sa Pobla, que vostè diu que el volem per dins, jo crec que el tren no arriba a l'estació antiga de sa Pobla per mor d'això. L'estació antiga de sa Pobla, l'estació vella, jo crec que és més formosa, està millor, és més cèntrica, perquè això sí, li he de reconèixer, volem estacions cèntriques, clar que sí, però s'ha de cercar la fórmula de garantir les dues coses: estacions que estiguin prop del centre, però que el tren no envaeixi carrer. A sa Pobla es va desplaçar i es va treure de l'estació, per què? Vaig advertir que passarà a Manacor, vostès tal vegada creuran que no, però jo vaig advertir el que passarà a Manacor, que és que hi haurà moltíssima de gent que no voldrà que passi un tren per enmig d'una avinguda, ja ho veuran. Me dirà vostè que no, que el PP ho voldrà, no ho sé. No sé què pensa el Sr. Pastor, per exemple? El que sí sé és el que deia el Partit Popular i el Sr. Pastor respecte de quan el tren havia d'anar, per on havia d'anar.

Vostè ha dit avui que tothom a Petra troba que el tren ha d'anar per dins, bé, jo li diré el que deia el Sr. Pastor, deia: "Ens consta que els veïnats de Petra reclamen que el traçat del tren no sigui dins el casc urbà. Ens consta -al Partit Popular, supòs que no a ell- ens consta que els veïnats de Petra reclamen que el traçat del tren no sigui dins el casc urbà", el Sr. Pastor. Molt bé, molt bé. Quina era la posició del Partit Popular al respecte? La diu el Sr. Pastor, però també la diuen les votacions, bé: "No donarem suport -miri, Sr. Conseller, li contesta-, la nostra postura és molt clara, nosaltres pensam que el tren ha de sortir a les afores del municipi i així ho defensarem. I no donarem suport -li repetesc-, no donarem suport a cap proposta que digui que un municipi com Petra s'ha de dividir en dues parts". Proposta del PP, però no la proposta del PP del Sr. Pastor, és que quan vostè diu que tot el poble de Petra està d'acord amb una cosa, evidentment sempre hi pot haver un divorci entre la democràcia representativa i el poble, està passant avui en contra de la guerra, i per tant pot passar això, tot i la legitimitat, sempre, d'un govern democràtic; però és que a Petra, a part de manifestacions, a part d'haver sortit la gent al carrer quan el tren havia d'anar per dins, hi ha dos acords plenaris, com a mínim dos, per unanimitat, per unanimitat; l'Ajuntament de Petra pot tenir una representativitat més bona, més dolenta, la que vostè vulgui, però bastant representa el poble de Petra, bastant, deixem-ho en bastant, bé, acords unànimes dient que volen que el tren passi per fora.

Sr. Font, jo no sé com vostè es pot irrogar la representació del poble de Petra, no sé amb quins arguments o amb quina autoritat vostè ho pot fer. Nosaltres pensam que això és lògic que el Partit Popular hagi canviat de parer, és raonable, el Partit Popular tenia un parer molt contundent, molt clar, ara en té un altre, això és lògic; i el que li demanam, això sí, és que

mantengui, segueixi mantenint que és per qüestions doncs que ara ha vist la llum i ha vist que toca anar d'una altra manera; nosaltres a Muro, per descomptat, per exemple, per tornar-li contestar, també trobam que l'estació, tal vegada es podria fer un esforç perquè fos més prop, si calia, mai per dins el poble. Mai hem demanat que un tren obri, actualment, en el segle XXI, passi per enmig d'un carrer. Si tothom que té trens enmig dels carrers fa tot quan pot perquè o quedin soterrats o vagin per una altra banda, sempre procurant, això sí, que l'estació sigui cèntrica. Ha d'intentar viure aquestes dues coses, i l'estació de Petra queda bastant cèntrica, queden pràcticament els mateixos metres del centre que tenia abans i evita entrar per dins un carrer. Ja tota l'operació absurda i descabellada que s'ha muntat a través d'aquesta posició, afortunadament no hi entraré perquè vostè no hi ha entrat, i confiï que ara mantengui el mateix posicionament perquè realment resulta insultant el que s'ha arribat a dir respecte d'aquest afer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, per la seva intervenció, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sin duda la labor más importante que ha llevado a cabo este gobierno, en materia de transporte público quizás haya sido la renovación de las estructuras de nuestro transporte ferroviario y su decidido impulso, tras muchos años de abandono y olvido por parte de otros gobiernos; tras años y años de desmantelamiento de los tendidos ferroviarios. Este gobierno de progreso no sólo ha saneado y modernizado las infraestructuras existentes, sino que ha acometido la tarea de diseñar una nueva y completa red de transporte ferroviario. Por ello, y habida cuenta de la intervención que me ha precedido, que ha entrado ya en muchos detalles de la moción, quisiera aprovechar esta intervención para explicar, a través de la historia del ferrocarril en Mallorca, en concreto, cuáles son los motivos que llevan al Grupo Parlamentario Socialista a votar en contra de esta moción.

Miren, en 1872, empezó igual que ahora, sin el apoyo del Estado, la Sociedad del Ferrocarril de Mallorca inició ya los trabajos de la línea Palma-Inca, que se inauguró en el año 1875 y que está funcionando hasta la actualidad; una vía que, como ya saben todos ustedes, se escogió para su ancho la yarda inglesa, una dimensión insólita en España, que se debía pues a que en Inglaterra había por lo visto una partida de material móvil que iba destinado a la India y que había sido rechazado por este país, y que por eso se podía comprar a bajo precio, y así justificó Eusebio Estada, director de la obras, la extraña decisión de adoptar ese ancho de vía. Pues bien, se inició ese tendido hasta Palma desde Inca, luego de Palma al aeropuerto para conectar el transporte de mercancía, ya que la línea en principio era sólo de mercancías y no de viajeros.

En 1876 se comenzó ya la construcción del tendido hacía Manacor y hacía Sa Pobla que inauguró en el 78, la línea

también hasta Sineu y llegó a Manacor definitivamente en el 79, la famosa línea general y que en definitiva sería la línea más rentable de los primeros servicios ferroviarios de nuestra isla. La red se completó con la pequeña línea de 3 kilómetros de Alaró, construida por una sociedad independiente, la Sociedad del Ferrocarril de Alaró. Y unos años más tarde en el 97, 1897 se inició la línea Palma-Manacor por Santa María, Algaida, Montuïri, Porreres, Felanitx, tenía que llegar hasta Manacor, pero sólo llegó hasta Felanitx, sobretodo para facilitar la salida del vino de aquella localidad. Y el último impulso a la construcción del tren se recibe entre los años 1912 y 1921 con la inauguración del tren de Sóller que ya fue planeado en el año 1893 por un ingeniero, Salvador Medir, como un ferrocarril turístico, aunque finalmente no se utilizó la vía primitiva, sino que se utilizó la idea del ingeniero Pere Garau que propuso la construcción de un túnel a través de la Sierra de Alfàbia, en lugar de hacer pasar el tren por Esporles y Valldemossa para llegar a Sóller, tal y como mantenían otros estudios. Como la longitud de ese tendido, de Palma a Sóller, llegaba sólo a los 27,2 kilómetros y para acogerse a los beneficios y subvenciones que otorgaba la Ley de ferrocarriles de 1908, se necesitaban al menos 30 kilómetros, pues se añadió la línea hasta el Puerto de Sóller, con lo que sumaban 4,8 kilómetros y pasaban de esos 30.

Hubo después de eso más estudios y proyectos, la línea hacía Esporles y Valldemossa, se llegó a colocar la primera piedra de la estación de Pollença, que por Campanet y Caimari debía llegar hasta Sa Pobra. Hubo proyectos para ir de Palma a Calvià y Andratx que se fueron al traste, sobretodo por la importancia del tráfico marítimo de cabotaje que había entre Andratx y Palma. Otros que sí que llegaron a inaugurarse fueron la línea de Palma a Lluçmajor en 1916, Manacor, Son Servera, Artà en el 21 con lo que se pone en el año 21 punto final al tendido ferroviario, punto final en 1921, después se hicieron algunos pequeños detalles, como la electrificación tras la fundación de la sociedad de alumbrado por gas, que luego se fusionó con otra compañía que dio lugar a GESA. En el 31 se hizo la pequeña línea de Palma al puerto por el túnel, la hizo el Sr. García Ruíz, militar del cuerpo de Ingenieros, se hizo con posterioridad. No llegó a hacerse el tramo de Son Carrió a Porto Cristo y que llamaban el ferrocarril de las cuevas, estuvo en proyecto. Y la línea Sa Pobra-Alcúdia comenzó a hacerse un poco en el año 38 utilizando presos republicanos, aunque no se acabó.

Y ahí finaliza, en esos mismos años sobre el 35, 38 comienza el desmantelamiento del tren también, cuando la estructura de la isla cambia y la principal está en el mar más que en el interior, dónde al mar no llegaba la red ferroviaria comenzó una crisis fuerte, bajos precios, falta de inversiones, comenzó la canibalización de las máquinas más antiguas por las más modernas, los trenes cada vez eran peores, más largos y pesados porque había menos máquinas, faltaba el carbón por el (...) de la posguerra, se tuvo que utilizar madera de olivo durante mucho tiempo, llegándose a la famosa anécdota de un tren que quedó parado yendo a Sa Pobra por falta de combustible, mientras el conductor y el fogonero bajaban del mismo para hacer leña y poder continuar. Desparecidas las líneas, en el 64 desaparece la Palma-Santanyí, entre otras cosas

porque el aeropuerto le cortó la vía, desaparecieron las líneas hacia Felanitx, Manacor, Artà y la indiferencia total hacia el transporte ferroviario se extenderá en la transición a la democracia, a la pre-autonomía acuciado el país, desde luego, por otros problemas prioritarios. Parecía que se podía abrir una nueva época dorada para el ferrocarril al iniciarse nuestro Gobierno autonómico, pero lo cierto ha sido que durante toda la etapa negra, desde 1983 hasta 1999, el futuro del ferrocarril ha sido incierto y por esto hablo de historia, para situar ese paréntesis oscuro. Únicamente reseñar que en los últimos estertores de la época oscura hubo el anuncio de una inauguración de un tranvía costero en Palma para enero del 99, que obviamente no llegó a tener lugar y la tragicómica inauguración del tramo Inca-Sa Pobra que todo el mundo conoce ya.

Frente a esto, frente a esa inactividad ya puse de relieve en mi intervención en la interpelación la cantidad de realidades que han supuesto estos casi 4 años, renovación completa de las líneas existentes, recuperación de las antiguas, tren a Sa Pobra, a Manacor, ya está prácticamente elaborado el trazado hasta Alcúdia y que está viéndose retrasado por un cierto boicot que el alcalde de Sa Pobra plantea frente al proyecto ya que siguió sin pronunciarse a favor del trazado, a cuyo favor estaba cuando se le presentó otro. Igual que en el paso por Petra, que el Partido Popular se manifiesta contrario al antiguo trazado en este Parlamento, como ya se ha dicho, y cuando el ayuntamiento acepta la posición del PP y luego el PP cambia de opinión y quiere el antiguo trazado. El brevísimo repaso de la historia de nuestro ferrocarril nos sitúa la labor del actual Gobierno en la historia, ese primer Gobierno que desde 1935 se preocupa por el tren, reconstruyendo trazados y devolviéndole la importancia que tuvo en la reciente historia de Baleares. Si dentro de 50 años sube un nuevo diputado a esta tribuna y hace otro breve repaso, veremos que los gobiernos de la etapa negra, del Gobierno del Partido Popular, no tendrán derecho a un sólo segundo y desde que está en la oposición después de 4 años lo único que hace el Partido Popular en materia de transporte ferroviario ha sido la interpelación y esta moción, que podemos bautizar como la moción del semáforo.

Que nadie se esfuerce en intentar buscar en la moción algo de proyecto político, de planteamiento alternativo al del Govern en materia de transporte ferroviario. La moción se limita a cuestiones de vuelo políticamente raso, como lo es la contratación de un seguro a terceros, sólo explicable si se ha formulado bajo los efectos de la borrachera publicitaria de aseguradoras automovilísticas, ¿por qué sólo quiere amparar con el seguro a terceros y no a los ocupantes del tren? ¿Por qué no solicita también que los conductores lleven también un parte de solución amistosa de accidentes? Agilizaría los trámites. ¿Por qué sólo quiere cubrir los daños a personas y no los daños a las cosas? No quieren cubrir los daños a las cosas, sólo a personas, en caso de accidentes o similares, ¿qué es algo similar a un accidente? No lo sé.

Así podría seguir aprisionando la moción, pero no tengo tiempo para ello, se me acaba el tiempo y quienes me han precedido ya se han extendido sobre la misma. No puedo dejar de decir dos palabras sobre la parte más atractiva de la misma,

la del semàfor. En la única moció política de transporte ferroviari de toda la legislatura, la gran reivindicació del Partido Popular es que se ponga un semàfor en Sa Pobra, obviando el detalle cunero de la ubicació del semàfor, esta propuesta sería lo mismo que si se propusiera ahora que se debe mejorar la calidad de carbonilla que se utiliza en las máquinas del tren. Ya sé que estará pensando que por qué hablo de carbonilla si las viejas máquinas de vapor fueron retiradas por las locomotoras diesel Creusot que llegaron a Baleares en el 59 y que permitieron la retirada definitiva del vapor en el 64. Pues le hablo de carbonilla por lo mismo me hablaba de semáforos, hoy en día en semáforo está quedando como un material más decorativo que útil, especialmente en las vías ocupadas por un único convoy y los modernos sistemas informatizados han dejado las señales luminosas semafóricas en la prehistoria de los circuitos de seguridad, historia a la que veo que ustedes desean volver con esta moció.

Nosotros no queremos volver a sistemas primitivos, queremos que un nuevo ferrocarril revolucione el transporte de Baleares, aunque lo tengamos que hacer como lo comenzaron los pioneros mallorquines, sin contar con la ayuda del Estado, ni un sólo céntimo y no veo aquí la menor protesta o la menor queja. Un diputado del Parlamento de Baleares, después de que los muchos billones de pesetas que se van a emplear en transporte ferroviario para toda España, de eso que no llegue ni una sola peseta para el tendido ferroviario de nuestra isla, que está reponiéndose de una manera como nunca se había hecho en la historia y que acabo de demostrar, sale un diputado del Partido Popular y no hacer la menor queja, eso le parece bien, al transporte ferroviario ni un duro, pero que se acabe cuanto antes y de la mejor manera. Por favor, échenos una mano. Nosotros ya digo, no queremos volver a esos sistemas, queremos que el ferrocarril revolucione el transporte de Baleares, lo haremos como lo hicieron los pioneros mallorquines, sin contar con la ayuda del Estado y aunque tengamos que soportar maniobras dilatorias de algún alcalde del Partido Popular y aunque tengamos que oír hablar de semáforos en las vías en la época del control digital. Nada más muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. Sr. Font en nom del Grup Popular té dret a contradiccions durant 5 minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, he notat a faltar a la intervenció del Grup d'Esquerra Unida- Els Verds, que les agrada fer tanta publicitat d'això del transport públic, però no tenen veu, es veu. Agrair la intervenció del Sr. Alorda, el que passa és que vostè s'ha embossat, s'ha embossat amb allò que passa a Petra. Coneix vostè en Carlos Senalta? Jo no li he volgut parlar de tot això, jo he estat bastant més educat que vostè, vostè no ha de treure pit quan no el pot treure i aquí ve vostè de valent. Vol que tinguem un *rifirafe*? Crec que no és la intenció d'aquesta moció, si vostè ha llegit la moció, no, no Sr. Alorda no és tren de fora, o tren de dins, aquí s'ha beneficiat

anant el tren per de dins o el tren per de fora, això és així Sr. Alorda, aquest tema no està a la moció, és vostè que l'ha tret i convendria que fos en aquest sentit més respectuós amb allò que s'ha tractat aquí. Moltes gràcies.

Després una altra cosa, vostè diu que és suficientment més bo parlar del tren, dur aquí, però realment no hem avançat res parlant del tren, com si el Partit Popular no se'n preocupés, vostès no n'han duita cap de moció en tema de tren, ni cap iniciativa, ni una, ni una. De pas han incomplert les que ha aprovat aquesta cambra, de què anam aquí? I vostès van pim, pim, pim, pim com *el primo de zumosol* donant branca a tothom, ja està bé aquesta prepotència, són un prepotents en aquest sentit. Sr. Alorda, vostè diu que era d'això que volia parlar amb mi i no d'aquesta primera part, però és que vostè m'ha ficat el dit dins l'ull. Vostè diu que es fia del Sr. Quetglas, del Govern, no se'n fii, em cregui a mi, no se'n fii de què tenen les coses en marxa. A la Conselleria de Treball hi ha l'informe que les diu que han de fer aquest estudi, no l'han fet, està signat pel Sr. Crespí i per un altre senyor cap de secció de treball, no l'han fet, votin a favor de què es faci. Vostè es vol fiar de què creu que està en marxa, ho ha vist? Ho ha tocat amb el dit? No ho ha tocat Sr. Alorda. Sr. Alorda, per què no m'ha parlat de l'exoneració de l'impacte ambiental d'aquest tema? Vostès que van amb banderes d'impactes per tot. Sr. Alorda, sigui responsable, no està a la moció allò que vostè vol i allò que no vol no ve.

Però miri Sr. Alorda li diré una cosa, el tema del tren del senyal lluminós és molt important i sobretot si vostè creu amb els ciutadans, si va a parlar amb els treballadors de Serveis Ferroviaris de Mallorca li ho diran. Ara agraeixen, els treballadors de Serveis Ferroviaris, un semàfor que ha posat l'ajuntament al cap d'un carrer que resulta que coincideix amb això, no Sr. Quetglas no faci així perquè vostè no hi va amb el tren i no té cap perill, a vostè el duen en cotxe i va darrera, sí senyor i això sap greu, s'arregli. Miri Sr. Alorda, em pensava que amb aquest tema d'avui així com havia anat la intervenció ens agafaria el guant i en segons quines coses el PSM veuria que hi estam d'acord.

Sr. Diéguez, vostè ens acostumats a fer actes de cinisme i avui n'ha fet un més Sr. Diéguez, perquè ridiculitzar, Sr. Grosske, el tema del semàfor amb una qüestió que hagués pogut evitar l'accident és greu. Aquesta moció no pretenia només el tema del semàfor perquè és un punt dels sis, però si només hagués valgut la pena perquè el semàfor hagués estat instal·lat i no hi hagués hagut l'accident jo em conformaria i aquesta grup també es conformaria. Sr. Grosske, vostè és el diputat Gadget, serveix per a tot en aquesta casa, per a tot, fins i tot per ser president durant dos dies Sr. Antich, perdoni Sr. Antich, Sr. Diéguez. Miri, vostè diu la inversió més gran de la història, vostè vol saber la inversió del 95 al 99 en tren? Perquè si vol jo ara li donaré aquesta fulla que és dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, que vostès no han negat, rehabilitació d'andanades i estacions 276 milions, via Palma-Inca 246, noves instal·lacions de manteniment 475, reubicació de l'estació de Palma 450, rehabilitació de l'estació d'Inca i el seu entorn 164 milions, extensió de la línia fins a Sa Pobra 1.737, nova inversió en automització i control 137. Això va ser el Partit Popular.

Però Sr. Diéguez com es pot ser tan cínic de pujar a aquesta tribuna i dir que són els únics que han aconseguit fer alguna cosa i que Madrid no els ha donat res i quan resulta que el Partit Socialista posava l'AVE a tota Espanya l'any 94 va donar les competències del tren a la comunitat autònoma i ens diu que Madrid no va donar res, és que són vostès que no varen donar res quan varen transferir les competències, és així home. Però vostès tenen mala memòria i no se'n recorden...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font vagi acabant per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Vaig acabant Sr. President, és el darrer dia em deixi gaudir un minut més.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, és el darrer dia i tenim un ordre del dia supercarregat.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

D'acord. Bé, allò que queda clar és que el Partit Popular en aquesta qüestió volia 6 coses importants. Vostès lògicament no reprovaren el seu conseller, perfecte, res a dir perquè aquest és normal, l'han de salvar *los míos con razón y sin ella*, no és veritat? Però el tema d'un estudi de seguretat del tren d'alt a baix de la via, el tema d'aquest senyal que vostès varen posar i després varen llevar, el tema de reconèixer l'incompliment d'aquesta cambra en relació al traçat fins a Alcúdia i no l'han fet. I el tema també dels retards que no hi ha hagut, (...) d'una informació, jo crec que són coses que vostès podrien votar perfectament bé.

Una darrera qüestió Sr. President, si em permet, ja que és el darrer dia. Els vull dir Sr. President, baldament..., no tindrè oportunitat de dir-ho si no és ara, baldament vostè m'hagi hagut de renyar moltes vegades i baldament no ens hem pogut posar moltes vegades d'acord, ha estat un plaer fer feina amb tots vostès. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font per la seva intervenció...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente? 15 segundos por alusiones, sólo 15 segundos, se me ha hecho una alusión directa...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, està bé que sigui el darrer dia, però la presidència ha de mantenir el seu criteri *tacaño* respecte a les al·lusions. No hi ha torn d'al·lusions perquè després el Sr.

Grosske es sentiria afectat també perquè no li vaig donar, etcètera.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Yo respeto a la Presidencia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Senyores i senyors diputats, la moció està debatuda. Per tant, pertoca la votació i...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No sé si és possible, es pot demanar vot separat dels 6 punts?

EL SR. PRESIDENT:

No, Sr. Font...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

És per donar l'oportunitat al PSM de votar...

EL SR. PRESIDENT:

No, no, ho podria demanar si hi hagués hagut transacció, però ningú ho ha mencionat.

Per tant, senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: 28 vots favorables, 29 en contra. En conseqüència queda rebutjada la moció 725 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació al Serveis Ferroviaris de les Illes Balears.

Passam al bloc de proposicions no de llei, jo vull advertir a la cambra i especialment a les senyores i senyors diputats que a la Mesa hem parlat sobre la marxa i la votació de les tres proposicions no de llei, més una que hi ha pendent de votar que ve (...) de comissió, s'efectuarà no abans de les 2 del migdia, sembla ser. O sigui, es votarà en bloc quan estiguin les tres vistes, dic no abans, però poden ser les dues i mitja fàcilment, però això dependrà de la quantitat d'ús de la paraula que facin els intervinents.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 5158/02, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a responsabilitats polítiques pel cas "Prestige" i exigència de coneixement dels plans de prevenció i emergència petrolers a la Mediterrània.

Passam per tant, al punt següent de l'ordre del dia que és la proposició no de llei 5158 presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a responsabilitat política del cas Prestige i exigència del coneixement dels plans de prevenció i emergència a petrolers a la Mediterrània. El Sr. Buades, en nom del Grup Parlamentari Mixt- Els Verds d'Eivissa té la paraula per defensar la proposició no de llei.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El cas Prestige, o el problema del Prestige arriba avui una altra vegada al Parlament i ho fa a través d'una proposició no de llei que hem presentat des dels Verds a través del Grup Mixt i que intenta fixar posició d'aquest Parlament en dues direccions determinades. Una, si les coses s'han fet bé a nivell polític de gestió ambiental amb aquest matèria. I dues, si això pot continuar així i si no valdria la pena millorar tot el que és l'aparell i l'estratègia de prevenció i emergència en cas d'accident petrolier, en aquest cas a la Mediterrània.

Com tothom sap a aquestes alçades, l'accident del Prestige no és un accident aïllat i així i tot un accident especial, és un accident que està a l'alçada del que va tenir l'Epson Valdez a Alaska la dècada passada, un dels pitjors que hi ha hagut a les aigües internacionals i que ha provocat en aquests moments, tot i que no es pugui comptabilitzar exactament quina quantitat de fuel ha sortit del cas del vaixell, sí que es sap que té unes conseqüències ecològiques per a tot el litoral gallec i de bona part de l'Atlàntic nord importantíssimes, té unes conseqüències econòmiques dramàtiques per al sector pesquer i mariscador gallec i per a la comunitat de Galícia. Per tant, té unes conseqüències socials que aniran creixen al llarg del temps cada vegada més grans, perquè la gent que viu d'això deixarà de tenir una manera de viure així com toca no? Nosaltres creim que aquest accident ha passat, com deim, però ha passat després d'un llarg seguici d'accidents. Només a Galícia des de l'any 76, és a dir des del franquisme, hem tengut 5 accidents especialment rellevants, l'Urquiola l'any 76, l'Andros Patria l'any 78, el Casón l'any 87, l' Aegean Sea l'any 92 i ara el Prestige. Vol dir que en franquisme o en democràcia, en governs d'un signe o d'un altre, aquí no hi ha hagut una política de prevenció, ni de minimització de riscos d'aquest nivell. I aleshores ens trobam a dia d'avui amb el cas Prestige, el cinquè gran accident que ha hagut a Galícia des de l'any 76, igual que en el primer sense cap tipus de previsió. Això ho està pagant Galícia i un dia ho podrien pagar altres zones de l'Estat espanyol.

En segon lloc voldria dir que la proposició no de llei intenta crear consciència sobre el fet de què vivim en una societat de risc. És a dir, la nostra societat industrial moderna és una societat de risc i quan per exemple parlem de protecció civil acostumam a parlar de policia i seguretat com si fos una cosa molt parcial. Avui en dia els principals perill probablement, a part dels de la guerra i el terrorisme que són molt evidents, són precisament aquests nous riscos ambientals que poden passar a través de catàstrofes que normalment la població civil i els governs, per exemple l'autonòmic d'aquí, no en tenim cap tipus d'informació pública. Per exemple el risc nuclear de la central de Cofrents al País Valencià o Escó i Vandellós a Tarragona o les centrals del sud de França. O els accidents alimentaris, ho hem vist amb les vaques boges fa poc i en veurem les pròximes dècades molts que n'hem tengut en el passat. El propi problema del clima que la gent comença a veure quan li comença a dir, alerta amb la pell de la gent de pell clara perquè cada vegada el canvi climàtic ens du a un problema de càncers de pell més gran. I per exemple, també amb el transport de mercaderies

perilloses com és el petroli o el gas, com ha passat en aquest cas no?

Podem dir que en aquests moments, com saben o haurien de saber tots, circulen en el món es calcula 6.790 vaixells de més de 15 anys que duen mercaderies perilloses com el Prestige, és a dir, quasi 7.000 vaixells que no han estat revisats els darrers 5 anys. D'aquests hi ha 700 petrolers que van per aigües espanyoles i la meitat d'aquests petrolers circulen amb banderes de conveniència, és a dir, amb banderes d'estat pirates que no es fan responsables de res en cas d'accident, com és el cas. Fins i tot la flota espanyola, en matèria de transport de mercaderies perilloses per mar, ho feim fatal perquè tenim 65 vaixells, 31 dels quals petrolers, 19 químics, 14 de gas i 1 butà, que la meitat d'aquests circulen sota bandera estrangera pirata, diríem, i que tenen una mitjana d'edat de 17 anys. Vol dir que aquí no hi ha control de res i que estam realment un formatge groller d'inseguretat ciutadana en el sentit més ample.

En tercer lloc voldria dir que les Balears som una zona d'alt risc potencial per què? Perquè avui mateix surt a la premsa que estats internacionals lligats a l'ONU i al programa de la convenció de Barceló de Protecció del Mediterrani, diuen que un vaixell com l'Epson Valdez després de la catàstrofe d'Alaska ha passat almanco una vegada pel Mediterrani i nosaltres estam a prop de la porta occidental del Mediterrani que es diu Gibraltar. I que el Prestige abans de passar-li el que li va passar havia passat almenys tres cops per aigües properes a les Illes Balears, és a dir, que no n'estam exempts d'això. Un diari de les Balears feia poc ens deia que ja l'any 69, em sembla recordar, un petrolier es va enfonsar davant la costa de Toulon al sud de França a 390 quilòmetres de Balears i ningú va saber en aquell moment, ni encara sabem ara, que contenia des del punt de vista de capacitat de contaminació a la mar en aquell moment. Clar les Balears estam aquí, hi ha 350 vaixells petrolers o de gas que descarreguen a les Balears cada any, segons la darrera estadística i per tant, ens haurien d'interessar aquests temes.

En quart lloc voldríem dir que fruit de tot això, d'aquest coneixement amagat i despreocupació pública el Govern espanyol ha improvisat, com han improvisat tots els governs anteriors, quan ha vengut el Prestige i les màximes autoritats ambientals que són les responsables de minimitzar si passa res i preveure que no pugui passar perquè es doten les mesures adequades, diríem que s'han fet el suc. Jo no puc deixar de dir i no és perquè hi hagi eleccions, ja ho vàrem escriure fa mesos, no pot ser fer campanya electoral a Mallorca ni a Eivissa quan estava passant el que estava passant a Galícia i la màxima autoritat ambiental d'aquell moment que era el Sr. Matas a nivell espanyol, no havia de ser a les Balears en aquell moment, havia de ser a Galícia. Això no ho deim perquè seguim d'un partit, és perquè és allò que toca, les autoritats ambientals estan per estar a peu d'obra allà on fan falta i no hi eren. I això ha de merèixer un comentari d'aquest Parlament, perquè déu no ho vulgui, però un dia ens podria passar a nosaltres i fos qui fos el partit que exerceix la responsabilitat ambiental no hauria de tenir el seu màxim responsable fent campanya electoral a una altra zona on no hi ha el problema.

Per tant, la primera part de la proposició no de llei intenta dir això. Nosaltres creim que hi ha hagut una actitud clarament negligent, despreocupada i de manca de previsió d'aquest Ministeri de Medi Ambient en el cas Prestige i que creim que no és decorós políticament que la màxima autoritat mediambiental i el responsable màxim en aquest nivell amb el president del Govern central d'aquest tema, estigués fent campanya electoral a la nostra comunitat, quan era una altra la que patia aquest greu problema.

En segon lloc, la proposició no de llei intenta dignificar les relacions interinstitucionals en matèria de protecció civil entre Balears i Madrid, és a dir, no és normal que amb aquest volum de risc potencial a nivell ambiental derivat del trànsit petroler per les Balears, o a l'entorn de les Balears, a la Mediterrània occidental, no és normal que el Govern de les Illes Balears no en sàpiga res, d'aquest risc, des del punt de vista de Protecció Civil de l'Estat, i que el Govern de les Illes Balears, com se'm va respondre a una pregunta que vaig fer al conseller d'Interior, no sàpiga res dels plans que té Madrid previstos per a un cas similar que pogués ocórrer a les Illes Balears. Nosaltres creim que, governi qui governi a Madrid i a Palma, seria bo que el govern regional tengués informació fefaent de què podria passar aquí, quins riscos correm i quins són els plans que s'han posat en marxa per minimitzar i prevenir aquest tipus d'accidents, i que quan això passàs els recursos del Govern de les Illes Balears i el del Govern central o, fins i tot, governs europeus o nord-africans, poguessin funcionar coordinadament, amb simbiosi i no amb confrontació i competint a veure qui ho fa millor, un contra l'altre.

...responsable màxim en aquest nivell amb el president del Govern central d'aquest tema, estigués fent campanya electoral a la nostra comunitat, quan era una altra la que patia aquest greu problema.

Per tant es demana que -deia quan s'havia fet la proposició no de llei al ministre que hi havia en aquell moment, el ministre Matas, ara diria a la ministra que ha entrat nova- que informi oficialment dels plans de prevenció i d'emergència en cas de catàstrofes similars a la Mediterrània occidental el Govern de les Illes Balears, amb indicació dels equips tècnics i mitjans materials amb què es comptaria per tal d'evitar o minimitzar l'impacte d'un accident similar a prop de les nostres costes.

La tercera proposta que feim a la proposició no de llei és de cara al futur, és a dir, no només volem dir que s'ha fet malament per part de la màxima autoritat ambiental i que mai més no hem de tornar a tenir un comportament així de cap autoritat ambiental amb un sinistre d'aquestes característiques, no només volem que hi hagi coordinació entre l'Estat i la comunitat autònoma en aquesta matèria tan complicada quant a protecció civil en general a les nostres costes, sinó que també volem que hi hagi un canvi de legislació a nivell internacional, especialment a la Unió Europea. Nosaltres creim que fa falta una directiva europea i, de fet, fa estona que s'està preparant, des del cas Erika a la Bretanya fa pocs anys, i que no s'ha posat en vigor, i quan es va demanar dictamen al Govern per part de les comunitats europees sobre aquest tema, la Conselleria de Medi Ambient va enviar una sèrie de propostes per millorar

l'avantprojecte de directiva europea en aquesta matèria, i nosaltres voldríem que el Parlament ratificàs aquestes propostes a fi d'augmentar el seu grau d'oficialitat de cara a les comunitats europees.

Hi ha vuit aspectes claus que proposava la Conselleria de Medi Ambient que creim que seria bo que existissin en el dret marítim internacional, o almanco de la Unió, que són: Primer, l'obligatorietat que tots els vaixells naveguin amb un compromís de compliment de la normativa de seguretat internacional; està ple de vaixells pirata que no respecten la normativa internacional i que no han adoptat cap compromís ferm de complir-la. Segon, que es creïn zones protegides o lliures de pas de petrolers, especialment zones d'alt interès per a la biodiversitat, i també zones properes a zones industrials o urbanes, on el risc per a les persones és més gran que a altres bandes. En tercer lloc, eliminar els límits en el pagament de danys i indemnitzacions; això vol que avui en dia hi ha un límit màxim d'indemnització que tu pots pagar si et fas responsable del dany que causes per accident petroler, i això és increïble, perquè els danys poden ser il·limitats i, en canvi, les indemnitzacions són limitades; això ha de canviar i les indemnitzacions han de ser proporcionals als danys i mai no han d'estar limitades amb un sostre. En quart lloc volem que qui navegui sota una bandera d'un país fins ara pirata, aquest país pirata en el dret internacional estigui obligat a assumir la responsabilitat civil subsidiària, és a dir, que si el vaixell o la companyia no es fa responsable, se'n faci com a mínim aquest estat pirata, es digui Panamà o Libèria.

En cinquè lloc demanam que es reguli adequadament la mida dels vaixells i la compatibilitat d'usos, com ara que puguin portar petroli i altres mercaderies perillosos simultània, cosa que evidentment qualsevol tècnic sap que incrementa el perill. També volem, òbviament, que no hi hagi vaixells monocasc, sinó que siguin de doble casc i doble fons; que hi hagi una transparència absoluta del trànsit perillós, dels riscos i els plans de prevenció i emergència al llarg de tots els estats en ruta, no només el que el rep i el que li dona la sortida des d'allà on embarquen o emmagatzemen el petroli, sinó que tothom ha de saber que si passen per aquí Espanya ho ha de saber, les Balears ho han de saber, hi ha d'haver uns plans i han de ser coneguts per les autoritats i el voluntariat de Protecció Civil que hi hagi a cada banda. I per últim volem que Europa implementi a la directiva un sistema de seguretat continental de seguiment dels vaixells amb mercaderies perilloses en aigües comunitàries o internacionals properes, perquè la jurisdicció de la Unió no pot ser només les 200 milles, en alguns casos, o 12 milles que hi ha de jurisdicció purament europea, sinó que a aigües internacionals properes convendria que Europa hi tengués un seguiment; això és pura política de prevenció, de precaució ecològica que creim que seria bona.

En resum, el que nosaltres demanam és un triple suport, un suport de dir *Nunca más* podem deixar que una autoritat ambiental ho faci tan malament, governi qui governi això ha de canviar, ho ha fet molt malament. Segona, volem que Balears compti, perquè a Balears hi ha un risc important...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buades, vagi acabant.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

...hi ha un risc important d'accidents amb aquest tipus de mercaderies i Madrid i Balears han de cooperar, i fins ara Madrid ha deixat penjat el Govern de les Illes Balears. I en tercer lloc volem que el Parlament doni suport a les propostes de reforçament d'aquesta nova directiva en matèria de protecció civil en transport de substàncies perilloses a través de vaixells a la Unió Europea en coses que nosaltres consideram que són un clam i que altres estats, com per exemple els Estats Units des que va passar allò de l'Epson Valdez, ja són llei, i per tant no poden passar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades, per la seva intervenció.

El Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena de supressió i una de substitució, i per defensar-les el Sr. Crespí, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

EL SR. Crespí I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, les esmenes són òbvies. Des de la presentació d'aquesta proposició per part del Grup Mixt fins avui s'han produït uns canvis que evidentment la feien incorrecta. Diré també al portaveu que ha presentat aquesta proposició, que a la nostra esmena al el punt 1 s'hauria d'afegir també que desaparegui des del punt "Igualment el ple lamenta que...", etc., perquè naturalment si llevam la referència a la persona que en el moment de presentar això ocupava el ministeri, idò també deixa de tenir sentit que, sense referir-nos a ningú, diguem determinades coses. Per tant aquest és l'objecte de les nostres esmenes.

Estam d'acord amb la resta de la proposició no de llei, i hi estam d'acord perquè, en primer lloc, ja que la proposició per una part analitza un fet i, per una altra part, intenta prevenir que fets com aquests es puguin produir, bé, nosaltres coincidim amb l'exposició que ha fet el portaveu d'Els Verds que creim que no només per part del Ministeri de Medi Ambient, sinó per part del conjunt de l'administració responsable, no només central sinó autonòmica, hi ha hagut un cúmul d'errors notables en el tractament d'aquesta catàstrofe, errors de tipus fins i tot tècnic, de decisions preses jo crec que mirant no se sap on. És difícil entendre que un vaixell que està profundament avariament, que té problemes de governabilitat, per resoldre un problema se l'enduguin mar endins, se l'enduguin cap al temporal en lloc de dur-lo a un lloc on sigui fàcil, i possiblement si s'hagués duit a un lloc proper en el moment de produir-se la primera avaria aquest vaixell no hauria sofert la ruptura posterior i l'enfonsament, i hauria estat fàcil alleugerir la càrrega d'una manera jo crec que controlada.

Però jo crec que aquesta catàstrofe, malauradament això no ho evitarem, no és un fet aïllat, i si realment no es prenen mesures es continuarà produint, i veim la importància que té el problema del petroli avui; tan important és que fins i tot feim

guerres pel tema del petroli i, clar, què suposaria de qualque manera el control rigorós de tots els vaixells que transporten matèries petrolieres i altres productes químics més perillosos que el mateix petroli? No hem d'oblidar, i en això m'afegiria al que deia el portaveu del Grup Verd, que a la perifèria mediterrània, a la costa mediterrània existeix una importantíssima concentració de fàbriques de productes químics altament perillosos i contaminants, des del polígon de Tarragona a Espanya, passant per les indústries italianes o dins el mar Adriàtic. Per tant, el tema de la seguretat del seu transport és molt important, i és necessari que costi el que costi hom obligui les companyies transportistes a cobrir unes mínimes garanties de seguretat, cosa que en aquest moment no es fa. De qualque manera sembla que, tot permetent l'existència de països on l'abanderament és còmode, és fàcil i és senzill, feim el mateix que quan permetem l'existència de paradisos fiscals que permeten que el gran capital defugui els sistemes fiscals dels països normals, fins i tot els mateixos Estats Units, que hi ha gent que té la capacitat de defugir aquests controls del conjunt dels països.

Si Europa no és capaç de prendre les mesures que puguin controlar el pas dels vaixells per les seves aigües realment poc farem pel medi ambient i per la seguretat de les nostres costes i dels nostres ciutadans, i per tant estam amb absolut acord amb el punt número 3, on jo crec que fa una relació no exhaustiva, perquè hi ha altres temes de control de les inspeccions de vaixells; recordem que en el cas del Prestige resulta que sí que hi havia hagut una inspecció i, per tant, això posa en qüestió el fet que aquestes inspeccions siguin eficaces o es puguin produir modificacions al marge d'aquestes inspeccions, el problema de les capitanies de port, etc., etc.

Per tant jo crec que s'ha de promoure aquest debat, crec que aquest debat ha començat en el si de la Unió Europea perquè la legislació es posi al dia, però sobretot perquè, sigui quina sigui aquesta legislació, existeixin des dels diferents ports de la Comunitat Europea els controls necessaris per permetre l'entrada i la sortida d'aquests vaixells i la navegació per les aigües territorials.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí, per la seva defensa de les esmenes presentades pel Grup Socialista. Grups que vulguin intervenir? El Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Em pens que aquest és el tercer debat que tenim en 15 dies que fa referència a la catàstrofe del Prestige. La setmana passada vàiem una proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista que partia de la necessitat de regular, per una banda, les banderes de conveniència i, per altra, que la Unió Europea exercís tots els sistemes de control possibles o que millorés aquests sistemes de control sobre el trànsit de mercaderies perilloses per la mar.

Aquests desastres causen un greu dany als ecosistemes marins i tenen una repercussió molt negativa en les activitats econòmiques i turístiques de les regions afectades, i en aquest camp l'economia balear té molt a veure amb la costa i amb les seves platges i, per tant, en aquest sentit hem d'estar preocupats.

La veritat és que les opinions de tècnics relatives a les actuacions que es van fer amb el vaixell Prestige tant, per una banda, allunyant-lo de la costa, primer rumb cap a tramuntana i després cap a migjorn, han posat molt en entredit l'actuació que va fer el Ministeri de Medi Ambient per actuar decididament i minorar els mals que podia fer aquesta catàstrofe. Després s'hi van afegir les queixes dels voluntaris que cada dia arribaven a centenars a les costes de Galícia, que veien la descoordinació en la feina de llevar la contaminació que el fuel provocava a les costes de Galícia.

Per tant entenem i compartim la proposta que fa el Grup Parlamentari Mixt, tant de la reprovació de l'actuació del Ministeri de Medi Ambient en aquest sentit, que ja s'han començat a prendre mesures per part del ministeri; hem vist, avui hem pogut llegir als diaris estatals que la crisi del Prestige ha forçat la destitució del president de l'empresa pública TRAGSA, que era la que se'n cuidava de llevar, juntament amb els voluntaris i l'Exèrcit, de llevar "xapapote" a les costes de Galícia; per tant ja hi ha començat a haver alguna destitució, no al nivell que es demana a la proposició no de llei, i també entenem que per part de la Unió Europea s'han de prendre les mesures adients i, sobretot, reforçar-les molt més del que hi ha en aquests moments, tant pel que fa al trànsit de mercaderies perilloses com pel que fa a l'ús de banderes de conveniència en aquests vaixells.

Per tant donarem suport a la proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Mixt amb les esmenes que ha presentat també el Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila, per la seva intervenció. El Sr. Flaquer, en nom del Grup Popular, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquesta és una proposició no de llei que crec que té un doble objectiu. Un primer objectiu, el compartim, que és la preocupació davant el drama i davant la catàstrofe ecològica i ambiental que ha sofert fa molt poc temps el poble gallec, i que es justifica en el tercer punt de la seva proposició no de llei, on demanen tota una sèrie de qüestions que nosaltres creim que són necessàries, que són prou interessants i que, de fet, a dia d'avui formen part ja dels compromisos que el Consell de Ministres de Medi Ambient de la Unió Europea ha aprovat molt recentment, i per tant he de dir que en el que compartim d'aquesta proposició no de llei el nostre grup parlamentari, naturalment, hi donarà suport, en aquest tercer punt.

No compartim, en canvi, el segon objectiu de la seva proposició no de llei, que no és un altre que el d'intentar treure profit d'una catàstrofe i d'un drama per enfrontar-se i per anar contra l'adversari polític, com és el que es pretén fer en el punt primer, especialment, i també d'alguna manera en el segon punt d'aquesta proposició no de llei. Parlar de si un ministre estava de vacances, o estava a un lloc o a l'altre durant aquells moments, és oblidar també altres coses que han passat en aquesta comunitat autònoma i que per ventura sí que s'haurien de dir en aquest parlament, perquè és aquí on hem de parlar de les coses d'aquest govern, i és en el Congrés dels Diputats on hem de parlar de les coses del Govern de l'Estat. I podríem parlar per exemple, Sr. Buades, i no n'hi he sentit parlar, del perquè durant la vaga de transport que va afectar aquesta comunitat autònoma, i d'una manera molt greu i molt important ara farà dos estius, per què durant aquesta vaga de transport el qui aleshores era conseller de Treball, el Sr. Grosske, era a Tarragona manifestant-se, també des d'un punt de vista clarament electoral, amb tota la gent que formava l'anomenada "marxa blava". O per què el conseller de Turisme fa escasses setmanes, en lloc de ser aquí assegut per explicar les compres irregulars de determinades finques, era per Venècia gaudint dels carnivals d'aquella magnífica i bonica ciutat.

Per tant, jo crec que si començàssim a fer retrets i a fer política d'aquest estil segurament, Sr. Buades, no li bastarien, només d'aquest govern, moltíssims fulls per omplir i per completar aquesta proposició no de llei.

Però sobretot jo crec que allò important del primer punt que vostè comenta és que crec que s'equivoca de lloc. Aquí no estam per demanar responsabilitats de les conductes i de les actuacions del Govern de l'Estat. Vostè s'imagina que el Grup Parlamentari Popular en el Congrés i en el Senat a partir de demà, gaudint de la majoria absoluta de què gaudeix, començàs a plantejar determinades qüestions en el Congrés i en el Senat? S'imagina, per exemple, que el nostre grup demanàs responsabilitats i reprovàs l'actuació del conseller de Turisme del Govern balear en el Congrés dels Diputats per haver comprat, pel doble i pel triple del que valen, determinades finques i determinats immobles, amb finalitats més que obscures i ben poc transparents? S'imagina vostè que el Grup Parlamentari Popular demà registràs també en el Congrés dels Diputats una interpellació o una proposició no de llei on s'exigissin responsabilitats pel desviament del traçat del tren al seu pas per Petra i les especulacions urbanístiques que allà s'han afavorit?

Sra. Armengol, li record que pel desviament a Petra, vostè és secretària d'organització del seu partit, tota la seva junta local, tota la seva junta local de Petra del PSOE va haver de dimitir en bloc com a conseqüència de les operacions que s'estan fent...

(Remor de veus)

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, silenci.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies.

S'imaginen vostès, senyores i senyors diputats, que demà registràssim al Congrés dels Diputats o en el Senat també alguna iniciativa parlamentària per demanar per què una consellera d'aquest govern està facturant i cobrant a través de l'Ib-salut despesa farmacèutica per a la seva pròpia farmàcia i que, a més, s'ha negat reiteradament a oferir aquesta informació i aquesta documentació al Parlament? S'imaginen vostès que parlàssim al Congrés dels Diputats o al Senat del perquè es va signar un contracte multimilionari amb el gerent del Parc Bit que va suposar la dimissió d'una consellera i que en aquests moments està a un jutjat del penal d'aquesta ciutat? S'imaginen vostès que en el Congrés dels Diputats o en el Senat parlàssim també del perquè s'adjudiquen menjadors escolars a l'home d'una directora general de la Conselleria d'Educació i afiliada al Partit Socialista de Mallorca? S'imaginen vostès que en el Congrés dels Diputats o en el Senat parlàssim del fet que a Eivissa es fa un pla territorial i misteriosament es modifiquen les línies d'aquest pla territorial d'Eivissa per afavorir determinades persones molt lligades al pacte de govern d'Eivissa? S'imaginen vostès que nosaltres demanàssim la responsabilitat en el Congrés dels Diputats i en el Senat de la consellera de Medi Ambient d'aquest govern per la seva nefasta actuació durant l'incendi d'Artà, que va caracteritzar el principi d'aquesta legislatura? S'imaginen vostès, senyores i senyors diputats, que en el Congrés dels Diputats i en el Senat parlàssim també de la desastrosa gestió de la consellera de Medi Ambient en el que fa referència a les tempestes que vàrem sofrir ara farà dos anys i que tenim encara pins per moltíssimes de les zones d'aquestes illes, i que gràcies al fet que ha plogut no hem tengut més d'un desastre ecològic en forma d'incendis durant el passat estiu?

S'imaginen vostès, parlant d'electoralisme, que també parlàssim de quin és el paper...?, i d'això és del que hem de parlar aquí, d'aquest govern, no del govern de Madrid. Aquí hem de parlar del govern d'aquí que, per cert, llevat de l'honrosa presència del Sr. Villalonga, no hi ha ningú per parlar d'aquest tema tan important. S'imaginen vostès que parlàssim aquí del que és vertaderament electoralisme, que és...

(Remor de veus)

...que és anar-se'n a aprofitar-se del drama i de la tragèdia dels altres per fer-se una foto disfressat amb una granota blanca, com varen fer la consellera de Medi Ambient, el president del Govern i el conseller d'Interior?, per cert, granotes blanques perfectament immaculades, ni una taca, a la foto, i a més tots tres rient a les càmeres. Jo no sé, Sra. Rosselló, quina rialla li feia allò, no sé quina rialla li feia allò quan anava disfressada amb la granota blanca i, per cert, una vegada que varen haver acabat les fotos, tenien tot el vernís amb les mans, no sabien què fer amb el vernís i el varen tornar a posar damunt les roques.

S'imagina, Sr. Buades, que parlàssim de tot això aquí? Idò és el que vostè pretén fer avui aquí. Jo crec que del Prestige, i del drama, i de la catàstrofe que això va suposar, ja se n'ha parlat a bastament allà on se n'ha de parlar. Jo crec que vostè ha vingut aquí amb un objectiu -li ho he dit al principi- noble i lloable en el tercer punt, al qual donam suport, i amb un objectiu que jo crec que era equivocacat, tant en la forma, en el lloc on ho ha duit, com en el fons, perquè discrepam, naturalment, en moltes de les coses que vostè i els altres portaveus han dit.

Finalment, pel que fa referència al segon punt, li diré que el seu punt o la redacció d'aquest punt és poc clara; pareix que exigeix al ministre Matas que informi oficialment dels plans de prevenció i d'emergència; no diu a on, si aquí o a una altra banda, i el ministre Matas en el seu dia va informar de tot això en el Congrés dels Diputats, com segurament ho continuarà fent l'actual ministra de Medi Ambient. Li intenta arreglar un poquet aquest punt l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, que diu que és aquí on s'ha d'informar, i que ha de ser el delegat del Govern que ha d'informar. Mirin, no seria molt més senzill que li demanin vostès primer, al delegat del Govern, que informi des del Govern abans de venir aquí al Parlament a proposar aquestes qüestions?, no seria molt més sensat i no seria molt més raonable?

I finalment, no seria molt més sensat i molt més raonable deixar d'utilitzar catàstrofes, drames i tragèdies que afecten persones per fer electoralisme pur i barat? Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sí, ara té la paraula, en nom del Grup Mixt, el Sr. Buades per un temps de cinc minuts.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Bé, primer de tot agrair al Grup Socialista les seves esmenes, que efectivament el pas del temps ha fet que la titularitat d'aquest ministeri hagi canviat i que, efectivament, en el punt 2 millora la redacció la seva proposta en el sentit de dir que clarament el Govern de les Illes Balears sigui informat, i no només públicament aquesta comunitat autònoma. En aquest sentit no tenim cap inconvenient, al revés, d'acceptar aquestes esmenes. Agrair també al PSM el seu suport públic a la nostra proposició no de llei.

I parlant del Partit Popular, home, jo pensava que la proposició no de llei anava sobre el Prestige, perquè durant quasi tota la seva exposició ha parlat de coses molt variades, que m'ha recordat molt l'estil de plens que tenim a Eivissa, en el consell insular, on tu parles de guarderies i t'acaben parlant del problema del Betis a un partit de futbol de diumenge.

(Rialles)

Vull dir que crec que el model eivissenc de plens no s'hauria d'importar a Balears perquè no és molt productiu ni racional.

Bé, jo no sé què feia el Sr. Grosske a Tarragona, ni m'importa; ni què passava amb les compres irregulars de Turisme, que, per cert, he dit alguna cosa allà trobava que ho havia de dir. El que sí que em pareix interessantíssima és la idea que vostè té que seria, segons vostè..., diu: "S'imagina que el Parlament de Madrid, fos en el Congrés o en el Senat, el PP duguéss una proposta sobre Balears per dir això o allò?". M'encantaria. S'imagina que al PP a Madrid li interessàs Balears i que contínuament tengués col·lapsat el Parlament, fos el Congrés o el Senat, amb propostes sobre Balears? Ja ens agradaria, perquè no ens en toca ni una, ni en inversions, ni en discriminació positiva per l'estatus insular que tenim, etc.; ens encantaria una mica de dedicació a Madrid, a les Corts Generals, del Partit Popular en favor de coses que beneficiassin les Balears, perquè en realitat fins i tot els votants del PP a les Balears se'n veurién beneficiats. Ara, desgraciadament no m'ho puc imaginar perquè hi ha poca dedicació del Partit Popular a Madrid en favor de les Balears.

Dit això també li diria que és normal que els partits es posin d'acord en coses i en altres no. Ara que està tant de moda la guerra i el petroli té a veure amb la guerra, ja ho vaig dir en una altra ocasió, i aquestes rutes petrolieres tenen a veure amb el poder mundial industrial del petroli i el Prestige és part de la cadena que provoca guerres allà, idò en aquests moments hi ha gent tan important com aquest dissenyador, en Newton Glazer, que va inventar allò de "*I love New York*", que (...) que diu que la dissensió, la manca de consens, la discussió pública, la dissidència protegeix la democràcia, i Els Verds som part d'això. Aquesta dissidència verda fa que es parli aquí avui d'aquests temes i es digui que aquesta autoritat ambiental ho ha fet fatal, i si fos un altre partit diríem el mateix, perquè he fet la relació d'accidents que hi ha hagut a Galícia i eren en temps d'en Franco, en temps de la democràcia i amb governs de centre, d'esquerres i de dretes, i ho he dit ben explícitament. El que passa ell és el darrer esglaó de la cadena, el darrer que hi ha hagut, i esperem que sigui el darrer dels darrers, però evidentment ho ha fet molt malament.

Que el punt 2 demani que s'informe públicament d'aquests plans és molt important. El que es va explicar a Madrid feia vergonya. Els ciutadans de Balears no estam més protegits ni sabem què pot passar amb un accident; sabem que hi ha el risc, però no sabem quina protecció hi ha, ni el nostre govern, ni aquest parlament, ni la ciutadania, ni les autoritats locals costaneres en saben res, i per tant és molt bo que aquest parlament s'interessi per la vida real i els riscos ambientals.

Dit això, li agraeisc moltíssim que donin suport al punt tercer, perquè és un punt que efectivament miram cap al futur, que sempre és més fàcil trobar consensos cap al futur que no cap al present o cap al passat, és bo que el Partit Popular s'afegeixi, com ha fet a altres llocs, al fet que la Unió Europea, a proposta de les instàncies més diverses, pugui tenir una legislació com a mínim igual a la dels Estats Units en aquesta matèria i que, per tant, no siguin possibles determinats transports sense cap tipus de garanties de protecció civil o ambientals que ja són impossibles a altres bandes. Nosaltres hem de ser com a mínim com els Estats Units en protecció de la nostra població i del

medi ambient des que va passar allò de l'Epson Valdez, i per tant li agraeisc aquest suport al punt 3.

Això no es fa per electoralisme, es fa per una preocupació que tenim des de sempre. És igual que alguns partits des de sempre hem estat contra qualsevol guerra. Amb la mateixa legitimitat com a ecologistes podem dir que des de sempre hem estat contra l'actuació concreta d'algunes autoritats ambientals que quan han hagut d'estar davant els problemes no hi han estat, i en lloc de donar llum han donat fum.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buades.

(*Conversa inaudible*)

Si no hi ha votacions ara continuam.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 350/03, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora i adequació de les carreteres de les Illes Balears.

Conclòs aquest punt passam al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposició no de llei registrada amb el número 350/03, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora i adequació de les carreteres de les Illes Balears. En nom del grup proposant té la paraula la Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, des del Grup Popular hem presentat aquesta proposició no de llei en matèria de carreteres per una qüestió molt senzilla, i és perquè al llarg d'aquests darrers quatre anys de gestió del pacte de progrés, la gestió i el balanç en matèria de carreteres han estat penosos. No han fet res des del govern progressista d'aquestes Illes Balears, i a posta hem presentat aquesta iniciativa des del Grup Popular ara que acaba aquesta legislatura.

Mirin, fa uns anys, devers l'any 80, hi havia la possibilitat de fer l'autopista de Palma a Inca, i en aquells moments l'administració de Madrid estava disposada a finançar aquest projecte, i el govern d'aquella època, que no era del Partit Popular, el govern d'aquella època, va desapropiar els doblers, no els va voler utilitzar per fer aquella autopista tan necessària. Es va espantar, es veu que tenia por de certs grups minoritaris que estaven en contra d'aquell projecte. I què va passar? Idò un any després un govern del Partit Popular va ser valent i va fer l'autopista de Palma fins a Inca, però amb un com què: ho varen haver de pagar amb doblers, amb finançació de tots els habitants de la comunitat autònoma, i hi havia una oposició a aquell projecte, i supòs que algun dels membres d'aquest govern o d'aquests diputats del pacte, supòs que algun d'ells, es degué encadenar a les màquines que estaven fent aquella inversió. Però nosaltres, els del Partit Popular vàrem ser valents i vàrem dur endavant i vàrem tirar endavant aquest projecte.

Què passa avui amb aquesta autopista? Hi ha una sola persona que la vulgui tornar arrera, qualque grup polític que vulgui tornar arrera aquesta via de comunicació fluida i segura? Hi ha qualcú d'aquests que estan en contra de les autopistes que per anar de Palma a Inca no vagi per l'autopista i volti per la carretera vella, n'hi ha cap de vostès que ho faci això? Els diré més, n'hi ha alguns de diputats que no són del Partit Popular i alguns membres d'aquest govern que, per anar de Palma a Manacor, en lloc d'anar per la carretera embussada i saturada, volten per Inca, se'n van per l'autopista fins a Inca i d'Inca cap a Manacor. Això és la seva hipocresia, senyors del pacte, això és la seva hipocresia.

(Remor de veus)

Claro que sí, claro que sí, dicen que no pero la utilizan porque es más cómoda, claro que sí.

Mirin, durant molts anys, quan governava aquí el Partit Popular, vostès, que governaven a Madrid, el Sr. González ens tenia baix mínims, el Sr. González, en tema de carreteres i de doblers cap a Balears ens tenia a pa i a aigua, ni un duro per a carreteres de les Illes Balears; i vàrem haver de ser nosaltres, des del Partit Popular, quan va coincidir l'administració a Madrid i aquí a Balears, varen coincidir governs del Partit Popular, l'únic moment en què s'ha firmat un compromís seriós, amb doblers, per intentar solucionar el tema de les carreteres, perquè és un problema greu. Va haver de ser el govern del Sr. Aznar, a Madrid, i el govern del Sr. Matas aquí, que firmassin un conveni de 58.000 milions de pessetes per millorar les carreteres de les Illes Balears, que bona falta ens fa. Amb un objectiu clar aquests 58.000 milions de pessetes: fer unes carreteres amb capacitat suficient per al trànsit que tenim; equiparar el nivell de qualitat de les carreteres de Balears amb la resta de l'Estat espanyol; aconseguir unes carreteres amb fluïdesa de trànsit i, en definitiva, unes carreteres amb més seguretat. Seguretat, tema importantíssim que, des del Partit Popular, estam aquí reivindicant, senyors del pacte.

I vostès què han fet amb tot això? Nosaltres els havíem deixat una gran oportunitat, els havíem deixat doblers per poder millorar aquestes carreteres i vostès han desaprofitat aquesta oportunitat, no han fet res en matèria de carreteres durant quatre anys. Per la seva culpa s'han tudat, hem quedat estancats a l'hora de progressar en matèria de carreteres aquests quatre anys. Quin ha estat el progrés que hi ha hagut a les carreteres de les Illes Balears, Sr. Antich, que no hi és, quin ha estat el progrés, quin ha estat el balanç? Doncs, jo li diré: *zero zapatero*, el balanç de gestió de carreteres d'aquests quatre anys *zero zapatero*; han tudat aquests 348 milions de pessetes que tenien per millorar les carreteres. I el Sr. Antich tenia l'obligació d'utilitzar-los, d'invertir-los pensant amb els ciutadans de les Illes Balears, i no li ha donat la gana fer-ho. Per què? Tot per què els doblers venien de Madrid, d'un govern del Partit Popular? Tot perquè els doblers venien de Madrid, sempre vostès es queixen que Madrid no envia doblers i ara que els té no els empenen, no els dona la gana. Els ciutadans de Balears li demanaran responsabilitats per haver fet malbé aquestes inversions, els demanaran responsabilitats per haver

fet malbé i no haver volgut invertir aquests doblers que tenien en matèria de carreteres.

I per què no volen aquests doblers? Perquè si paga Madrid, resulta que el projecte el fa Madrid, resulta que l'adjudicació la fa Madrid i resulta que la fiscalització dels doblers públics la fa Madrid; per això no ho volen? O què és que, per què no ho volen? Ho volen fer vostès? I per què ho volen fer vostès? L'interessant és que hi hagi les carreteres, controlí qui controlí. O és que vostès volen adjudicar perquè tenen molt d'interès i vostès volen fer els projectes i vostès no volen que els fiscalitzin les despeses? És això, no volen que els fiscalitzin les despeses?

(Petit aldarull a la sala)

Mirin, una societat moderna com la nostra necessita unes comunicacions segures i amb capacitat. I jo crec que el conductor que va d'una manera periòdica de Palma a Manacor què en pensa de les carreteres? I aquell que va d'Inca a Alcúdia com ho veu l'assumpte, que sempre està embussat i aturat dins el cotxe? I aquell jove que va a la Universitat, que moltes vegades arriba tard a la seva classe perquè la carretera està embussada? I què pensa aquell eivissenc que vol anar a l'aeroport i perd l'avió perquè troba un gran embós? Doncs, jo els ho diré, senyors del pacte, està la gent farta d'embussos, la gent està crispada d'anar al volant del seu vehicle en moltes ocasions; la gent es posa nerviosa quan va dins el cotxe perquè arriba tard al seu lloc de feina o arriba tard a l'hora de deixar el seu fill al col·legi; la quantitat d'hores tudades dins el cotxe aturat a un embós. I tot per què, Sr. Antich, per què no vol utilitzar aquests doblers que té de l'administració central d'un govern del Partit Popular? Tan sectaris són, són tan sectaris? Han tudat un capital molt important que estava a les seves mans, jo no sé si per gelosies o per protagonismes, això seria molt infantil i crec que no seria digne d'un president de la nostra comunitat.

Són conscients vostès que un dels principals problemes que apunten els ciutadans de les Illes Balears és el tema de les carreteres? I jo els demanaria a vostès que fossin un poquet congruents, que fossin congruents, que, a part de millorar el tema del transport públic, com és normal, a part d'això, vostès haurien de ser un poquet congruents. I aquí hi ha, les carreteres de les Illes Balears no tenen capacitat suficient per assumir, per assimilar el número de vehicles que tenim, la ràtio està desproporcionada entre el número de vehicles i la capacitat de quilòmetre de carretera. I vostès han de ser congruents, i només n'hi ha una de dues: o milloren i amplien la xarxa viària actual o han de disminuir el número de cotxes, i tal vegada això és el que volen vostès. Vostès, que són tan aficionats a quotes de d'habitatges, a quotes urbanístiques, doncs tal vegada tenen la fenomenal idea, els del progrés, de posar quotes de cotxes, limitar els cotxes que han de tenir les famílies a les Illes Balears, tal vegada és aquesta la seva idea.

A nosaltres ens pareixeria un error i un disbarat, evidentment, i afortunadament pensam de manera distinta. Nosaltres, des del Partit Popular, volem carreteres modernes, que absorbeixin el trànsit, segures i amb fluïdesa; nosaltres, des

del Partit Popular, ho podem dir ben fort i ben alt, volem que es faci l'autopista de Palma a Manacor, volem que es continuï l'autopista d'Inca cap a Alcúdia, volem que es faci el segon cinturó de Palma, volem la via de circumvalació nord d'Inca, volem el desdoblament del segon cinturó d'Eivissa i volem que es faci el nou accés a Eivissa. I ho deim ben clar i ben fort: sí que volem autopistes, autopistes integrades dins el paisatge; autopistes allà on hi hagi una quantitat important de l'obra dirigida al tema d'enjardinament, perquè estiguin el màxim integrades dins el paisatge; unes carreteres fluïdes on es respecti al màxim l'entorn, això ho volem i ho volem perquè creim que la societat ho reclama, i tenim els doblers de Madrid per fer-ho i a vostès no els ha donat la gana. La societat balear crec que està ja farta del model de progrés, d'això que ells diuen *tráfico calmado*, que pareix que s'ho prenen a rialles, el *tráfico calmado*, jo crec que la gent n'està farta d'això. Creim que això és un model arcaic, és un model antiquat i no progressista.

El model progressista de les rotondes, que és un altre dels seus punts forts, tema de les rotondes, creim que és un disbarat que la carretera de Palma a Manacor cada tres quilòmetres hi facin una rotonda, ens pareix un disbarat molt gros, perquè l'únic que aconseguim amb això són carreteres més insegures i que hi hagi cada vegada més accidents.

LA SRA. PRESIDENTA.

Vagi acabant, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, vaig acabant, Sra. Presidenta. Tema d'accidents, el tema més important quant a les carreteres. Vostès no han fet res en quatre anys, hi ha hagut molts de morts, hi ha hagut molts d'accidents, qui són els responsables de tots aquests accidents, qui són? Com poden explicar a les famílies que han perdut algun dels seus membres o que qualcú ha quedat a una cadira de rodes per culpa que ha tengut un accident perquè les carreteres són insegures? Crec que això és una greu responsabilitat de tots aquells que han desaprofitat unes quantitats importants de doblers.

Mirin, per cada 100 cotxes que circulen per la carretera de Palma a Inca, per cada 10.000 cotxes que circulen per la carretera de Palma a Inca, i els donaré les dades, quan no hi havia autopistes, hi havia 7 morts, en autopistes n'hi ha 1. Aquesta és la proporció, en autopistes hi ha menys accidents i hi ha menys morts. La proporció de ferits era: quan no hi havia autopistes, 206 ferits; amb autopistes, 24, la proporció és d'1 a 7. Aquesta és la diferència, les autopistes nosaltres no les volem per capritx, les volem per seguretat, perquè això és necessari, perquè és imprescindible.

Mirin, acab, Sra. Presidenta, fa uns 20 anys varen desaprofitar una inversió important per fer l'autopista de Palma a Inca, ara, vostès tornen desaprofitar aquesta oportunitat. I en mallorquí diuen que l'ase és l'únic animal que ensopega dues vegades amb la mateixa pedra; i vostès, el Sr. Antich i el Govern balear estan travelant per segona vegada amb la mateixa pedra, no fer inversions en matèria de carreteres.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Salom. Grups que vulguin intervenir per tal de fixar posicions? En nom del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. La Sra. Salom es veu que fa més habitualment l'eix Palma-Inca i es veu que no va per la carretera de Manacor, perquè si anàs cap a Manacor veuria el moviment que hi ha, precisament per les obres que es fan per millorar aquesta carretera, de bon traçat i que no fa falta que es faci per un altre lloc. Vostès varen haver de fer autopistes i sempre estan bravejant que han de fer autopistes, i tal vegada és que varen haver de fer una autopista perquè no havien fet absolutament res, com vostè està acusant el pacte de progrés en aquesta legislatura. Durant molts d'anys no s'havia cuidat la xarxa viària, que és la més extensa d'Espanya, tota la xarxa de carreteres secundàries, i no s'havia cuidat que aquestes carreteres estassin en bones condicions i varen decidir tirar pel dret i fer autopistes.

Jo crec que amb aquesta proposició no de llei, simplement és fer encàrrecs a la mare superiora, com diuen, perquè vostès ja saben, des del principi d'aquesta legislatura, que el model territorial i el model de carreteres que defensa aquest pacte de progrés és molt diferent del que vostès han defensat fins ara, per tant sap ben cert que aquest pacte de progrés no està per les autopistes, no està per aquest model de carreteres, no està pel consum de territori, està per altres alternatives que són més viables i més adequades per a l'entorn territorial que tenim.

Vostè parla que està desfasat el que ha anomenat vostè com a trànsit tranquil o conducció tranquil·la, jo crec que és molt més saludable per a tothom i tal vegada ens hauríem d'avesar tots a conduir amb més tranquil·litat per evitar perills i per evitar crispacions i poder arribar al lloc de feina amb bastant més tranquil·litat de la que hi arribam. Crec que està ben clar que si aquest govern no ha tengut doblers suficients per invertir en carreteres és perquè el Govern de Madrid i el Partit Popular no ha consentit que es moguéssin ni un mil·límetre en els plànols del Pla de carreteres que havien aprovat, per una qüestió, supòs que d'amor propi o de gelosia o de crispació pel tema d'haver perdut allò que consideraven seu, ho han demostrat durant tots aquests anys. I crec que en aquest cas, el Partit Popular, si fossin lleials a la seva terra, si fossin unes persones i un grup que defensassin allò seu, el que haurien hagut de fer és exigir a Madrid que donàs els doblers i que pactassin amb el Govern actual, que està ben legitimitat, que aplicassin les inversions per a un model que és el que té la responsabilitat d'aplicar, que és el pacte de progrés actualment.

En matèria d'inversions no només no hem tengut ni un duro en carreteres, Sra. Salom; ara fa un moment li han dit o han recordat que en matèria de ferrocarril tampoc no han invertit ni un duro, ni en 1% cultura tampoc. En el tema del transport aeri encara estam pendants de moltes coses. L'incompliment del

REB és evident. En seguretat ciutadana, fins i tot ara, ens diuen que està enfora del Pla de seguretat contra la violència domèstica, i tantes altres coses que podríem anar allargant durant molt de temps. I en aquesta legislatura, la veritat, les inversions han estat absolutament ridícules.

I si la Sra. Salom cada instant posa en dubte l'honorabilitat del Govern de les Illes Balears quant a qualsevol cosa que se li plantegi, en aquest moment ha tornat posar en entredit per què es volen adjudicar les carreteres per part del Govern balear, jo crec que això és una qüestió d'autonomia, d'autoestima. Nosaltres crec que, des del Govern balear, el que hem de defensar és de la major part dels projectes des de les Illes perquè ja som majors d'edat, Sra. Salom.

I crec que, per finalitzar ja, no crec, i ja que som el darrer dia de Parlament, no crec que haguem de recordar talons nominals sortits de la fosca d'un túnel, Sra. Salom.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vadell. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Barceló, pel temps de 10 minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Donar solucions urgents a les necessitats d'inversions en carreteres, en la xarxa viària de les illes, aquesta és la sol·licitud que, d'entrada, fa el Grup Popular i li deim: estam totalment d'acord, absolutament d'acord, només faltaria. I siguin bons tots els convenis que venguin d'on venguin amb les administracions que siguin per a la millora de la xarxa viària de les nostres carreteres. Açò no en tenguí ni crec que és legítim que plantegi aquí el més mínim dubte respecte d'això, el més mínim dubte, benvinguts siguin tots els recursos per a una xarxa viària que necessita d'urgents inversions a tantes i tantes bandes, per un concepte clar i prioritari, que és la seguretat. Però que en parlem.

Però jo, després de dir açò, m'agradaria recordar-li i explicar-li el perquè de com tenim el conveni actual en matèria de carreteres, que li dic, hi estam absolutament d'acord en què venguin els recursos de Madrid. Però jo he de recordar que el primer conveni que es va firmar en matèria de carreteres, i la Sra. Salom crec que té prou memòria com per assabentar-se'n, era l'any 91, érem en aquesta cambra, era un president, el Sr. Cañellas, i es va firmar el primer conveni de carreteres. 15.000 milions. Es varen fer i es varen presentar programes d'inversió d'aquests 15.000 milions a cadascuna de les illes. Què va passar amb aquests 15.000 milions, Sra. Salom, que eren doblers que Madrid posava amb un conveni de carreteres, perquè el Govern de la comunitat prioritzés les carreteres que volgués, què va passar? Perquè jo me'n record, que els pressuposts de la comunitat autònoma no varen incrementar ni un duro el que era aquest conveni en matèria de carreteres, la inversió en carretera nova es va mantenir amb els històrics 3.000 milions de pessetes; ni un duro es va incrementar. Açò va passar, que el

primer conveni de carreteres dels 15.000 milions de pessetes es van esfumar, i aquesta és la primera constatació.

Arrel d'açò, de la seva pròpia experiència de gestió del Partit Popular en aquells moments que, evidentment, aquelles rodes de premsa que feia el Sr. Huguet, president del Consell Insular de Menorca en aquell moment, de tot el que havien de fer amb aquesta despesa extraordinària, primer conveni aconseguit, de 15.000 milions, que ja se l'havien repartit tot, que al final no va aparèixer res, -el Sr. Joan Huguet, ho he dit, president-, a partir d'aquí, i que no es van afegir als pressuposts de carreteres del Govern de la comunitat autònoma i que van desaparèixer; clar, quan venen els altres, i ho entenc amb bon criteri, i el conveni de carreteres entre el ministeri, vostè ho ha dit, i el Govern de la comunitat autònoma, aquest dels 58.000 milions, es firma, ambdós del Partit Popular, el Sr. Aznar i el Sr. Matas, però supòs que els tècnics ja devien estar prou escamats, que varen dir: ep, no els donem lliures a aquesta gent, els 15.000 milions primers es van esfumar! I aquest va ser un retret que se li va fer al Sr. Reus a una comissió de carreteres en el Congrés dels Diputats.

A partir d'aquí què va passar? Que el Govern de l'Estat va dir: ep, açò s'ha d'invertir en carreteres, recursos finalistes, doblers per a cadascun dels projectes! Projectes que ni existien, que posaven els números a bolero, a bolero, perquè no hi havia ni per on passaven els traçats, com la variant de Ferreries. I per tant com sabien què valia? Doncs, no ho sabien, ho posaven estrictament a bolero; posam 1.000 milions aquí? Idò bé 1.000 milions allà. I així és com es fa el conveni de carreteres, un conveni firmat amb dos partits del Grup Popular que, sense tenir massa projectes, amb un any i mig, totalment d'acord les dues administracions, quantes obres van adjudicar? Què se'n recorda? I quantes se'n van començar? Començar, una, amb un any i mig, açò és la gestió del Partit Popular.

I a partir d'aquí tenim el conveni. Molt bé, entra un govern progressista que és legítim per exercir les seves competències de dissenyar i de plantejar, d'acord amb el conveni, els traçats que planteja i que vol. Se suposa que les decisions i les competències en matèria d'ordenació del territori, de carreteres, que són del Govern de la comunitat autònoma i dels consells, jo crec que són capaços de decidir per on ha de passar la carretera. Aquesta és la base de l'acord del conveni de carreteres, el Govern fa els projectes i Madrid els fiscalitza, els adjudica i els fa, açò és la base. Per tant, legítimament aquest govern ha de tenir capacitat per plantejar les modificacions que cregui convenients. Què vostès no hi estan d'acord? Doncs no hi estan d'acord, per açò som partits diferents. Vostès presenten un programa electoral i es presenten a unes eleccions i tenen un resultat i nosaltres ens presentam a uns altres. I vostès a la campanya electoral presentaran uns projectes i nosaltres ens presentarem uns altres, som partits diferents; però no es poden qüestionar, ja d'una vegada per totes, que estam a finals de legislatura, la capacitat d'un govern a decidir per on ha de passar i com ha de passar una carretera.

Fins aquí hem arribat! I açò és la base de l'acord; els acords s'han de fer des de la legitimitat de la capacitat de decidir i la capacitat de decidir, encara que no ho hagin paït, és nostra. I

per tant, assumim i volem assumir els traçats que ens pertoqui, i no val assenyalar qüestions d'accidentalitat. L'accidentalitat té molt a veure amb la conservació de les carreteres i amb el que fa referència a temes de velocitat. Jo li donaré, i traçats evidents, però d'açò no li he dit res dels traçats històrics del Partit Popular, que inauguraven trams de carreteres i es convertien automàticament en un punt negre. Ah, açò, obres seves, avui no hi ha el personal de carreteres històric per aquí, però açò ha passat, home si ha passat! Carreteres acabades d'inaugurar que es converteixen en un punt negre automàtic! Per què? Perquè vostès prioritzen la velocitat i nosaltres volem prioritzar la seguretat i aquí és un plantejament diferent. Els agradarà o no els agradarà, però la seguretat és en aquesta banda.

Una altra cosa, perquè no he acabat, evidentment diuen, i estam d'acord, li he dit, Sra. Salom, que són necessàries actuacions urgents en matèria de carreteres, però tal vegada s'ha equivocat d'administració. Ara hi ha poca gent, no hi ha l'expresident del Consell Insular d'Eivissa, però jo li recordaré la carretera de Sant Josep a Eivissa, dos anys per licitar-la; molt bé, al final la liciten, venen a posar la primera pedra, no es vulguin imaginar la parafernàlia per posar la primera pedra per part de l'administració de l'Estat; venen, posen la primera pedra, i fa un any que està aturada. Celeritat, Sra. Salom! Avisi els seus, que fa un any que està aturada i dos anys per adjudicar i la carretera està feta un desastre. Espavilin, espavilin! Però, no només és açò, jo li he de recordar, i ja li he dit, que bé, quan fins i tot les dues administracions eren del mateix partit, quants projectes van aprovar? Quantes obres van fer? Només en aquesta legislatura, encara que sigui per les transferències als consells insular, per equilibrada d'una punyetera vegada, i ho hem de dir així, la justícia en el que fa referència a les inversions en carreteres d'aquestes illes i fer front a unes necessitats de conservació i de seguretat imprescindibles, s'ha augmentat, per primera vegada, recursos propis d'aquesta comunitat en matèria de carreteres. I hem hagut de venir els partits d'esquerra a incrementar els recursos de carreteres propis d'aquesta comunitat, d'aquí, del pressupost de la comunitat autònoma, a més a més d'aquest conveni amb el ministeri que volem, que necessitam i necessitam des de la legitimitat de decidir des d'aquests bancs que ara governen quin és el traçat de cadascuna de les qüestions.

I a partir d'aquí, els ciutadans, Sra. Salom, estiguin tranquils que decidiran. Vostès fan una proposta, els altres en feim una altra, però la inactivitat del Partit Popular quan aquí fa fondre els 15.000 milions, els va fondre, no sabem amb què, però segur que en carreteres no. Fiscalitat, van ser els que van motivar el control de l'Estat per part dels projectes. I, com ha dit la Sra. Vadell, evidentment, aquí qui en sap més de mals rotlles amb aquestes històries, és, fonamentalment, una obra "cumbre" d'aquesta comunitat autònoma, com va ser el túnel de Sóller.

A partir d'aquí, Sra. Salom, volem inversions, volem els doblers de l'Estat, els necessitam i és just que els donin i, sobretot i fonamentalment, que es respectin les decisions legítimes d'uns governs de consells, d'un Govern de la comunitat autònoma, i a partir d'aquí podem començar a parlar

amb igualtat institucional, amb lleialtat que aquestes inversions han de ser possibles. Per tant, els agrairia que s'adrecés als seus companys del Partit Popular i els faci saber que és necessari el respecte i és necessària la celeritat en resoldre, entre d'altres, un tema tan urgent com el de Sant Josep.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló, per la seva intervenció. La Sra. Salom, en torn de contradiccions, disposa de cinc minuts.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vostès han perdut una oportunitat històrica i el poble de les Illes Balears jo crec que els passarà comptes. Tenien, tenen 58.000 milions de pessetes per millorar les carreteres de les Illes Balears i no els ha donat d'emprar-los, no els ha donat la gana, han volgut tenir aquests doblers tudats, sense emprar. I per què? Per gelosies polítiques. I no es tracta aquí de lleialtat de dir des de Balears podem decidir com i de quina manera volem que siguin les carreteres quan paga Madrid; Madrid, que està disposada a finançar i a posar damunt la taula tots aquests doblers perquè està firmat, no vol pagar disbarats de carreteres, i vostès, el que plantegen, que són desdoblaments amb rotondes cada tres quilòmetres, són animals, i el Govern del Partit Popular de Madrid no està disposat a pagar burrades de carreteres, que és el que volen fer vostès.

Des del Partit Popular estan disposats, des de Madrid, a millorar les carreteres de les Illes Balears, però fent carreteres segures, carreteres modernes, amb capacitat suficient, allà on hi hagi menys accidents. Si vostès plantejassin els papers i els projectes ben fets a Madrid, Madrid segur que els enviaria els doblers. El problema és que vostès són incompetents en matèria de carreteres.

I la Sra. Vadell me diu que la carretera de Manacor està fantàstica, que funciona molt bé, que han posat fil a l'agulla, que això s'arreglarà amb dos dies. Mentida, Sra. Vadell, mentida, li demani a la gent que cada dia va a la carretera de Palma a Manacor com es troba, li demani com són els embussos. Sap què han fet vostès? Únicament han començat el tram de Palma a Son Ferriol, en tres anys anuncien que acabaran l'obra i encara no l'han acabada. Això és el que han fet, això és el seu balanç: 1.125 metres de carretera, un rècord amb quatre anys, Sra. Vadell, un rècord de carreteres. Han estat els senyors del pacte un fracàs absolut.

I els doblers de l'any 91, molts d'ells venien per compensar dèficits anteriors, que vàrem haver de pagar nosaltres amb els doblers des d'aquí, perquè el PSOE, època del Sr. González, li record que ens va tenir a pa i a aigua en matèria de carreteres. I nosaltres, des del Partit Popular, i els ho dic, a nosaltres el que

ens preocupa és la seguretat, la seguretat de la gent, que hi hagi menys accidents. I a vostè aquest tema pareix que no els preocupa. Una autopista disminueix el nombre d'accidents davant d'una carretera normal, i això és el que volem nosaltres. Quan no hi ha autopistes els repetesc dels dades: d'Inca a Palma hi havia una proporció de set morts a la carretera, amb autopista un. Crec que això és un tema i un factor a tenir en compte, la seguretat dels habitants de les Illes Balears, que hi hagi menys accidents.

I vostès ens diuen "és que el model nostre és distint del seu". Mirin, vostès l'únic que tenen són models publicitaris, això és l'únic que tenen vostès, models publicitaris, perquè a cada illa pensen de diferent manera en matèria de carreteres, i aquí a Mallorca a segons quins pobles, com el de Calvià, les autopistes no fan massa nosa, al contrari, les *vías parque* allà sí que els van bé i s'hi apunten. Models? L'únic model que tenen vostès és el model publicitari, i el model de carreteres que més els agrada és el de les rotondes, cada tres quilòmetres una rotonda. Model territorial, tampoc no en tenen, no hi ha acord. Model turístic, quin és el seu?, tancar hotels i posar gent a l'atur?, això és el seu model? El seu model només és el dels anuncis, senyors del pacte, i crec que en aquestes altures de legislatura els anuncis ja només se'ls creuen vostès, els ciutadans no se'ls creuen.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom, per la seva intervenció.

(*Alguns aplaudiments*)

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 494/03, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició dels terrenys de la urbanització *Nuestra Señora del Carmen* a Son Serra de Marina.

Amb la seva intervenció queda substanciat el debat i passam a la següent proposició no de llei, que és la 494, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició dels terrenys de la urbanització de *Nuestra Señora del Carmen* de Son Serra de Marina. El Grup Parlamentari Popular ha presentat els escrits 879, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86 i 87, mitjançant els quals esmena la seva proposició no de llei.

El Sr. Fiol, per defensar la proposició no de llei i les esmenes, té la paraula durant 10 minuts.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, duim avui aquí una proposició no de llei que té diverses pretensions. En primer lloc, que la cambra manifesta la inadequada, quant al preu i a la claredat, adquisició dels apartaments situats a la urbanització *Nuestra Señora del Carmen* de Son Serra de Marina, i amb les esmenes d'addició s'hi afegeix també la del casal Can Serra de Palma. Ja advertesc que totes les esmenes

van dirigides a incloure dins aquesta proposta tot allò referent a aquest casal de Palma.

En segon lloc es pretén que s'iniciï urgentment un expedient de revisió d'aquestes compravendes. En tercer lloc es manifesta el rebuig a l'actitud del Consell de Govern, que és l'autor d'aquestes compravendes, convé també ressaltar-ho; no és el conseller de Turisme, o el conseller de Presidència, que són només un representant de l'acord que ha pres el Consell de Govern, sinó el mateix Consell de Govern és el que fa aquestes adquisicions, i en darrer terme es demana també, tot i que acaba la legislatura, però roman la Diputació Permanent constituïda, constituïble, es demana també la creació d'una comissió d'investigació per aquest parlament que aclareixi els dubtes, dubtes importants al nostre mode de veure, que sobrevoien tota aquesta qüestió relativa a aquests apartaments de Santa Margalida i a aquesta adquisició del casal de Can Serra, i en definitiva a tots els expedients que duen causa de la despesa dels fons derivats de l'ecotaxa.

L'ecotaxa, els fons que recapta l'ecotaxa han esdevingut amb el temps una espècie de bossa, ampla, pel que es veu, de la qual es pot agafar per a això i per a allò altre, i d'una manera prodigiosa es fan adquisicions de qualque manera i al nostre mode de veure vertaderament irracionals i vertaderament desproporcionades.

Quins són els fets?, i els fets són prou coneguts per l'opinió pública perquè han estat motiu de debat i de polèmica en els mitjans de comunicació, i també han estat motiu d'un debat en seu de comissió dins aquest mateix parlament i avui arriba al plenari. Quins són els fets? Els fets són l'adquisició, en aquest cas concret, de dues qüestions diferents per part del Govern balear, per part de la Conselleria de Presidència, titular del patrimoni de la comunitat, amb fons de l'anomenada ecotaxa.

En el primer dels casos, els apartaments de Son Serra de Marina s'adquireixen per 1.964.000 i busques d'euros dia 19 de desembre del 2002. Als peritatges, els dos únics peritatges que consten en aquest expedient, no es fa referència a un importantíssim problema que Demarcació de Costes té plantejat sobre aquesta urbanització. Ni el primer perit que determina aquest preu, que és el que al final es va pagar, ni el perit funcionari interí de la conselleria que ratifica aquest preu no entren a considerar per a res que dos mesos abans, dia 28 d'octubre del 2002, Costes, la Demarcació de Costes havia fet saber al Govern balear, a la Conselleria de Turisme en concret, l'existència d'unes limitacions respecte a la construcció i a dur a terme aquell immoble que s'havia taxat i respecte del qual s'havia determinat un preu. Denegava la sol·licitud d'autorització per construir dos edificis, i és sorprenent, i és inexplicable, i és incomprensible per a ningú que actuï racionalment, que a la vista d'aquesta informació no es demani un informe tècnic ni un informe jurídica a cap membre tècnic de cap de les conselleries que hi intervenen. És vertaderament sorprenent que aquest document quedi dins l'expedient, més concretament dins l'expedient d'enderrocament i ni tan sols passi a l'expedient de patrimoni.

Per què no es torna a valorar aquest immoble?, per què no es torna reconsiderar el preu que s'ha de pagar si efectivament el perit que ha valorat aquests solars no ha tengut en compte aquesta contingència?, i no l'ha tenguda en compte perquè no surt a cap punt del peritatge. En el moment que es coneix aquest problema, per què no es torna intentar valorar i dir: "a veure si no ens haurem equivocat"? Per què no es fa això?, per què no es reconsidera el preu i es decideix tirar endavant tot i que es té aquesta informació i es fa l'adquisició per un preu que creim que és notablement superior? Ho creim i ho creu molta gent, a més, perquè aquesta és una qüestió respecte a la qual ha opinat fins i tot l'arquitecte que va fer la promoció originàriament i ha considerat també que era un preu exagerat. Això és el que ens sorprèn.

A qui beneficien aquest tipus d'actuacions, i a qui beneficia pagar aquests preus tan elevats? Bé, naturalment en el moment en què se'ns remet l'expedient podem veure a qui beneficien, naturalment: a gent que ha tengut la sort de poder vendre i poder-se llevar de damunt aquestes runes que tenien damunt aquell territori de Santa Margalida per un preu vertaderament elevat. Alguna d'aquestes persones -es va dir en comissió però convé que ho sàpiga el plenari- estan extraordinàriament lligades a l'administració d'aquesta comunitat, extraordinàriament lligades. Em referesc, per exemple, a la cooperativa Alcari, presidida per una de les persones beneficiàries d'aquesta operació, els venedors. A la cooperativa Alcari, per cert, adjudicatària de moltíssims contractes d'aquest govern...

(*Veure de fons*)

...i, per cert, adjudicatària, d'una forma ben discutible i que ja ho anirem aclarint, de l'escola, de les instal·lacions, de les cuines i del restaurant de l'Escola de Vela Calanova, dependent de la Conselleria de Benestar Social que, segons les meves notícies, ni paga cànon, ni s'ha renovat la concessió ni s'ha arribat a treure a concurs, es va donar per urgent necessitat d'ocupar-se, ni s'ha arribat a treure a concurs, s'ha fet una reforma a les instal·lacions de cuina i de tota la zona de restauració a compte completament de l'Administració, com és natural, i no del concessionari, que duran els pròxims dies i les pròximes setmanes molt de fil, perquè aquest tema ja els assegurem que l'investigarem.

Aquests són els que han venut, aquest són. És que convé que sapiguem de què parlem! Aquests són els venedors d'aquesta finca. No, aquests no són els de Ses Salines, president, aquest són els que vostè, com a president del Consell de Govern, i tot el Consell de Govern els han comprat aquest solar, que val, a ulls de tothom menys del Consell de Govern, molt menys del que n'han pagat.

Bé, passam també al tema de Can Serra. En el tema de Can Serra vostè haurà d'aguantar aquí tot el que li toqui aguantar perquè és la seva obligació i és la seva feina. Per tant, aguantant, escolti, i si vol llavors intervenir...

(*Remor de veus*)

...el Govern té un torn i pot intervenir quan li doni la gana.

Estam en el segon tema i en la segona adquisició, que és el casal de Can Serra. Per al casal de Can Serra resulta que es fa una valoració de 1.400.000 i busques d'euros, és a dir, 240 milions de pessetes, i compra el Govern dia 17 de desembre del 2002, i cau a les nostres mans, que, per cert, el conseller l'altre dia contestant a una pregunta em diu: "Vostès han d'explicar per què surt aquest paper?"; aquest paper surt perquè en l'han donat a l'ajuntament, però aquest paper està dins la documentació que el perit havia d'haver anat a mirar, la fitxa urbanística, i esbrinar en quines condicions. I al que anava, al que anava, conseller, el preu assenyalat, el preu expropiatori d'aquest solar era de 80 milions de pessetes, és a dir, n'hem pagat tres vegades més del que l'ajuntament creia que s'havia de valorar. Això en el ben entès que efectivament és un preu baix, ja ho vaig dir jo quan vaig fer la pregunta l'altre dia, que ha de ser sotmès a revisió, però vaja, dubt que un jurat d'expropiació, i la Sala del Contenciós molt menys, el multiplicàs per tres. Per tant, tornariem a estar en allò que parlarem l'altre dia d'"*El Precio Justo*": el conseller no podria passar ni de la primera ronda.

Però és que s'ha d'afegir que quan ens donen l'expedient vostès encara ens trobam una altra sorpresa. Dia 12 d'agost del 2002 una part dels propietaris, que ho eren per herència, com que s'havien oblidat de declarar que havien heretat aquest casal, se n'anaren al notari, això és corrent, i fan una addició d'herència, "és que ens havíem oblidat que som hereus del casal de Can Serra", i fan una addició d'herència i fan una valoració, també, i la valoren en 100 milions de pessetes. És a dir, que el mateix govern balear tenia en el seu poder una escriptura on els propietaris valoraven en 100 milions de pessetes aquest solar o aquest immoble! Clar, arriba un moment que tot això, per no parlar... Sí, ho és, un desastre, president, això, i gros, però, i gros, perquè posa de manifest... Sí, president, sí, sí, president, posa de manifest que en el millor de casos vostès fan les coses amb els peus, en el millor del casos.

I n'hi diré una altra. Bé, l'hotel Ditos, ja es va explicar l'altre dia aquí en una pregunta, l'hotel Ditos queda claríssim que hi havia una extinció d'una concessió i que naturalment no es va tramitar, i es va fer..., no es va tenir en compte, no varen escoltar allò que se'ls deia per part de Demarcació de Costes, i quan se li va demanar per aquesta qüestió, al conseller li fa falta temps per dir "jo ja sé de quin costat estan, vostès; dels que destrueixen el territori...", fa molt de temps que ho sap, "dels que destrueixen el territori, dels que volen especular...". Bé, que ens acusin d'estar nosaltres amb els que volen especular és insòlit! Vostè està amb els que especulen, pagant aquests preus. No ens acusi a nosaltres d'estar amb els especuladors.

I vull acabar, perquè efectivament acabarà aviat el temps, i s'havia d'explicar que totes aquestes esmenes que s'han presentat, d'addició, són per incloure també allò del casal Can Serra, i també, naturalment, en podríem haver presentat unes altres, el que passa és que no hem tengut temps, per incloure-hi també l'expedient de Son Real perquè, clar, és que evidentment això és una capsula de sorpreses: cada expedient que obris

vertaderament és una capsa de sorpreses, i no n'hi cap d'igual, a més, no n'hi ha cap d'igual, perquè aquest és diferent a tots, en aquest no compra el Govern, en aquest compra Diversitat 21. El Sr. Celestí Alomar se'n va a la notaria i és el comprador per 12 milions d'euros, no és el Govern com les altres vegades, i ens trobam a les primeres pàgines, perquè només l'hem començat a llegir i ja ens hem regirat, a les primeres pàgines trobam una comunicació, un anunci de Diversitat 21 de dia 18 de maig del 2002 on es demana sòl amb condicions similars a aquelles que s'han adquirit. Això està claríssim, aquí es demana: "Criteris. Anunci per a l'obtenció d'ofertes per a compra de finques; criteris: àmbit geogràfic finca de sòl no urbà, 300 hectàrees", etc., etc., que coincideix plenament i a més està dins l'expedient que vostès ens han passat. Però clar, això va ser dia 18 de maig, però amb anterioritat dins el mateix expedient dia 19 de març...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fiol, vagi acabant, per favor.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab ara mateix, Sr. President, però he de dir que dia 19 de març del 2002, dos mesos abans, dins el mateix expedient hi ha una carta dels que finalment han venut, dels venedors, dirigida al director general de Turisme: "*De acuerdo con sus indicaciones y tras las diversas conversaciones mantenidas, le confirmo que hasta el 30 de mayo del presente año nos hallamos en disposición de vender por el precio de 12 millones de euros la parte finca Son Real*", etc., etc. És a dir, primer hem acordat la venda i llavors hem fet l'anúncia al BOIB.

Tot això, senyores i senyors diputats, justifica els acords que es proposen, que també voldria demanar -perquè aquesta és una cosa del PSOE i s'han de saber com són les coses- als membres del pacte d'altres partits que reconsiderin i que es plantegin molt seriosament aprovar la necessitat de la constitució d'una comissió d'investigació que almenys aclareixi com s'han produït totes aquestes compres.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol, per la seva intervenció en nom del Grup Popular.

Grups que vulguin intervenir? Sr. Grosske, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Només dues paraules, perquè el nostre grup, com tothom sap, té molta estimació per les iniciatives de constitució de comissions d'investigació.

(Remor de veus)

No, i ens d'ara. També hem donat suport a iniciatives de constitució de comissions d'investigació d'ara mateix. Evidentment sense obviar el passat. Tant ens agrada que volem investigar el passat i el present.

El que passa és que he de manifestar dues coses amb caràcter puntual. Tant que ens agrada a nosaltres això, el que no se'ns va ocórrer mai és, a la darrera sessió d'una legislatura, proposar la constitució d'una comissió d'investigació. Jo no sé si això és una ocurrència que hagi tengut cap altre grup a cap altre parlament o institució, però com a rara és rara perquè, clar, com la constituïrem, la comissió d'investigació? Quan?

Bé, jo crec que això és una iniciativa absolutament extemporània, i en tot cas, com que a nosaltres això d'investigar el passat no ens important, ja hi haurà temps en el seu moment, quan hi hagi possibilitats reals d'investigar això, de parlar d'aquest tema.

En qualsevol cas, si jo m'he animat a intervenir, perquè en definitiva no pensàvem ni intervenir com a grup en aquesta iniciativa tan pintoresca, és perquè el Sr. Fiol ha tengut a bé incloure dins la trama negra de conspiració i de corrupció que hi ha al voltant d'aquests temes ni més ni manco que a la cooperativa Alcari, que com molt bé ha dit el conseller de Treball és una entitat, és una institució que en aquesta comunitat se li hauria de fer un monument. Clar, perquè és una institució que du molts d'anys deixant-se les unghes, la pell, molta gent que ha sacrificat moltes hores per ajudar joves amb fracàs escolar, per inserir-los laboralment i socialment, per inserir dones especialment amb moltes dificultats de caràcter social i laboral, i és un exemple d'un esforç col·lectiu i individual de les persones que l'han impulsada per practicar polítiques socials en aquesta comunitat. Això és la cooperativa Alcari i vull que quedi constància en aquest *Diari de Sessions*, i si vostè diu que la cooperativa Alcari, que la cita com si citàs, jo què sé?, la màfia siciliana, "la cooperativa Alcari, que té tanta relació amb el Govern", vull dir que des del nostre punt de vista això honora el Govern. Afortunadament ara la cooperativa Alcari té un munt de relació amb el Govern perquè el Govern l'ha deixada de marginar, com feien vostès, i el Govern procurar, efectivament, col·laborar amb la cooperativa Alcari perquè faci formació ocupacional, perquè tengui recursos, perquè tengui maneres de fer la seva feina.

(Remor de veus contínua)

En definitiva, he intervingut per dir això, Sr. Fiol, que si vol deixar de discutir amb el conseller de Turisme i fer-me una mica de cas jo li ho agrairia, he volgut intervenir per això, per això, de veres. Jo crec que les coses s'han de plantejar sempre que hi hagi qualche tipus de sospita, però jo crec que s'han de plantejar amb la necessària seriositat i de veres. Si es volen inventar conspiracions i històries, no m'hi fiquin, per favor, la cooperativa Alcari, que no és aquí present i que qualsevol dia haurà de tenir...

(Més remor de veus)

...haurà de tenir un premi Ramon Llull o la medalla d'or d'aquesta comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Grosske, per la seva intervenció en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. El Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, nos encontramos ante un tema sin duda agotado, que se ha ido arrastrando por este plenario con preguntas de desigual fortuna. Algunas planteaban cuestiones sugerentes desde un punto de vista político, como era la de cierta diputada que manifestó en esta sala que en Son Serra de Marina se había decidido comprar algo a un amigo, dejando entrever a partir de ahí que hubo una serie de irregularidades intencionadas. Otro diputado del PP también en preguntas manifestó que hubo intereses inconfesables en la operación, que alguien se puso de acuerdo con un conocido para acordar un precio.

Junto a estos planteamientos sugerentes desde un punto de vista político, ciertamente, ha habido otras intervenciones que pueden pasar a la historia del parlamentarismo, como la de un diputado que decía que se habían adquirido zonas de dominio público, cuando todo el mundo sabe que el dominio público es un bien fuera del comercio. Y otras preguntas simpáticas, simpáticas por lo simples, que se quedaban en significar que el expediente administrativo no estaba bien ordenado, era un problema de hondo calado político, no estaba bien ordenado, cuestión que, siendo misericordiosos con la inteligencia interrogadora, diremos solamente que es de dudosa relevancia política.

Otras más graciosas, en las que el diputado interrogador sostenía que lo primero que hace alguien que va a comprar una casa, antes de saber el precio, es ir al ayuntamiento a ver cómo está. A la vista de lo que ha pasado en este asunto, si quiere comprar una casa en Santa Margalida que no vaya al ayuntamiento, que no vaya.

(Rialles)

Con posterioridad el tema pasó a la Comisión de Turismo, en la que se solicitó la comparecencia de dos consellers. Todos recordarán que se retrasó una semana, que se habló de cobardías y cosas así; pues bien, llegó la hora, llegó la hora de la Comisión de Turismo y el grupo parlamentario sufrió un revolcón parlamentario llamativo: todas las expectativas que se habían creado, todas, incluso las más sugerentes, se deshicieron y se vinieron abajo. Resultó que detrás de todas aquellas sugerencias que se habían hecho ante el plenario de esta cámara, que si intereses inconfesables, que si pacto entre amigos, etc., no hubo nada, llegaron a la comisión con las manos vacías, en blanco, se pusieron colorados, salieron morados y ahora lo tienen negro.

Y pese a ello insisten ante este plenario en acudir con una proposición no de ley suicida, y digo suicida por la situación con la que se nos presentan. ¿De dónde viene este atrevimiento?, ¿por qué mantienen esta proposición no de ley? Muy sencillo: se acercan las elecciones, y a penas a dos meses de las elecciones el único grupo social, el único, que de forma incontrovertida da su apoyo al Partido Popular, que es el sector caribeño de la patronal hotelera, ha dicho: "Jaime, a ver qué haces con la ecotasa; a ver, Jaime, ¿esto qué es?, no puede ser", y Jaime envía a sus muchachos a por sifón.

La historia de los apartamentos de Son Serra de Marina es una de las agresiones, es una más, una más de las agresiones sufridas por nuestro medio ambiente en la etapa negra. La historia comienza cuando un arquitecto redacta un proyecto que sabe que infringe la normativa vigente en su momento, lo sabe y así lo declara públicamente, para construir 41 apartamentos; en noviembre del 87 y sin contar con el permiso de Costas, que no se pide, el pícaro arquitecto consigue la licencia de obras y reconoce en una entrevista: "La licencia fue concedida por los técnicos de Santa Margalida sumidos en la ignorancia". Sabiéndose infractores, el pícaro comienza a dirigir la obra hasta que la paraliza en 1988 la Demarcación de Costas y se dicta una orden de demolición a la que obviamente no se hace ni caso.

Cuando Turismo se interesa por la adquisición, y para informar a la Comisión Técnica, se solicita el 13 de mayo del 2002 un informe al Ayuntamiento de Santa Margalida. No tiene desperdicio; el arquitecto informa el mismo día que ahí se dispone de licencia para 41 apartamentos, lo tengo aquí, para 41 apartamentos, que la licencia no ha caducado, que los parámetros urbanísticos no han cambiado excepto en lo que afecta a la densidad de las viviendas, y añade: "Ni consta que se tramitara dicho expediente de caducidad de la licencia", porque hubo un alcalde socialista durante un tiempo que dijo: "Aquí hay que ver si hay que hacer un expediente de caducidad" y le dijeron que sí. Cambió el alcalde, y cuando llega el PP dijeron: "Téntol". Dice también, leo textualmente, "que no consta en expediente documento alguno en relación a Costas", no consta ningún documento en relación a costas. Esto dice el Ayuntamiento de Santa Margalida. Por eso el que quiera adquirir algo que no vaya al ayuntamiento, que no vaya.

El ayuntamiento del Partido Popular oculta todo lo relativo a los problemas de la construcción con Costas, no parece que haya ningún problema. Dicen: "Bueno, es que no lo sabría"; como que no lo sabría?, el ayuntamiento a todos los que iban a pedirle información *in voce* les decía que había problemas con ese edificio, que era de dudosa legalidad, etc., etc., hasta el punto que el propietario presentó un escrito el 11 de junio del 98 quejándose de que se daban informaciones municipales contrarias a la legalidad que dificultarían la venta, etc., etc., pero cuando informa a la conselleria no hay problema, para el PP no hay problema. ¿Por qué no remitió la documentación de los problemas con costas por parte del Partido Popular?

Sigamos. 15 de mayo del 2002. La conselleria, Turismo, solicita al Colegio Oficial de Arquitectos información sobre las normas subsidiarias que ocultaba el ayuntamiento y se procede

a la tasación de fincas; el 21 de junio del 2002 se aprueba el proyecto de la comisión interdepartamental de Turismo previo a los informes de la Comisión Técnica, Consell Asesor, consell insular, etc., etc. Y aquí comienza la labor del Partido Popular a través de dos marionetas: Costas y Ayuntamiento de Santa Margalida. A la vista que el ayuntamiento ocultaba la información de Costas la conselleria envía un escrito a la Demarcación de Costas el 11 de julio del 2002 para que emitan un informe; el 4 de septiembre, respuesta de la Demarcación de Costas, RGE 7222/02, contestan -atención- que no saben ubicar los solares, la Demarcación de Costas cuando informa al Gobierno no sabe ubicar los solares; es que ni los valora, que no los encuentra, que no sabe ubicarlos, aquí lo tengo, no sabe ubicar estos solares; aquí tengo un escrito. Y por supuesto, unos días después, ya cuando saben que se ha tomado el acuerdo, el 17 de octubre, vuelven a remitir otro escrito a la conselleria que no dieron autorización para los dos edificios de primera línea y condicionaron los de segunda línea, pero también aquí ocultan la existencia de una orden de demolición, la ocultan por parte de la Demarcación de Costas del Partido Popular.

Siguiente actuación del Partido Popular. Santa Margalida. La conselleria pide el 13 de enero del 2003 el certificado que emitió el secretario del ayuntamiento el 5 de noviembre del 2002. Se pide una determinada documentación, muy concreta: "Envíeme usted este certificado". 23 de enero del 2003, contestación del ayuntamiento: se niegan a entregar copia del expediente a la conselleria, le dicen: "Queda a su disposición en las dependencias municipales, y eso si van a verlo un lunes de 10 a 14 horas". Esa es la contestación de un ayuntamiento que pretende colaborar. Tengo el escrito aquí. Se niegan a entregar el certificado que se les pide, "pueden venir a ver el expediente, que es muy voluminoso"; solamente se les pedía un certificado. "Pueden venir los lunes de 10 a 14". ¡Vaya administración!

Y me dejo para el final la mayor estupidez. El alcalde del Partido Popular en Santa Margalida, alcalde por la gracia de la operación Mapau, manifiesta públicamente que en su presencia se había acordado un precio inferior al pagado, esto manifiesta. Bastan cinco segundos para demostrar que miente: si tuviera razón, a nivel de hipótesis, el Partido Popular, y se hubiera tramado un precio en connivencia entre la parte vendedora y compradora, de lo único que podríamos estar seguros es que no se haría en una amigable reunión con el alcalde del Partido Popular. No cuadra, no tiene ninguna lógica.

Ocultación, dilaciones y mentiras. Esos son los condimentos que pone el Partido Popular en este asunto y lo acabamos de demostrar.

Preguntas pendientes: ¿Por qué el Partido Popular no llevó a cabo el expediente de caducidad de licencia tal y como ordenaban los informes técnicos? ¿Por qué no llevó a cabo la demolición del edificio? La respuesta es clara: porque no le molestaba lo más mínimo. Son apartamentos, son riqueza; es un concepto depredador en nuestra realidad social y medioambiental, pero es un concepto que defiende un determinado partido. No les molestaba. ¿Por qué ocultar en su momento que existía orden de demolición de Costas? No lo

llegaremos a saber. Lo que duele al Partido Popular es que se gaste dinero en limpiar el territorio de basura de la etapa negra. Cuando encuentran un bodrio urbanístico, cuando encuentra una administración del Partido Popular un bodrio urbanístico, por ejemplo los apartamentos de Ses Covetes, a las barricadas a la defensa del bodrio, cueste lo que cueste. El Partido Popular defiende con dinero público que subsista la aberración que significa la construcción que hay a Ses Covetes.

Nos traen aquí otra vez el debate de "El Precio Justo", en el cual no voy a entrar ya porque es un debate ya muy manido, y no es cuestión política...

(Remor de veus)

Sí, esto está agotado, tendrá que entenderlo.

(Rialles)

Está agotado porque no es una decisión política el precio a pagar por un sitio, cuando el interés público no es construir apartamentos sino limpiar el litoral. Siguiendo ese criterio, siguiendo los criterios que están diciendo aquí para valorar adquisiciones, deberíamos concluir que, siguiendo el criterio del Partido Popular, la adquisición de Raixa se debería hacer según la capacidad y volumen edificatorio que tuviera la finca, porque solamente entienden según rentabilidad económica que puedan obtener. ¿A alguien le cabe eso en la cabeza? Según ese mismo criterio se debería tasar una biblioteca según pesase el papel que contiene. Ese es el criterio, criterios puramente economicistas.

No se pueden discutir tasaciones desde un punto de vista político, desde un punto de vista técnico desde luego que se puede hacer lo que a uno le da la gana, pero yo vuelvo a comparar una cosa: tengo el precio pagado por el solar de Son Serra de Marina, primera línea de playa, 93.000 pesetas el metro cuadrado. Segunda línea de playa, centro de interpretación de Cabrera; adquisiciones del Ministerio de Medio Ambiente, 138.218 pesetas. Con la diferencia se pueden comprar dos apartamentos en primera línea de playa, con la diferencia se pueden comprar dos magníficos apartamentos en primera línea de playa, no les quepa la menor duda.

(Remor de veus)

En definitiva, y con esto acabo -ya se me enciende la luz roja-, hemos visto la ocultación de documentos; la lleva a cabo el Partido Popular. La pervivencia del engendro, la mantiene el Partido Popular.

(Continua la remor de veus)

Y la tasación, y acabo con ello, solamente faltaría que el tasador del que tanto se quejan fuera militante del Partido Popular, es lo único que falta.

Nada más, Sr. Presidente.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. Sr. Fiol, té la paraula per contradiccions en nom del Grup Popular.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, amb la brevetat que imposa aquesta segona intervenció... Sí que sé el que he de dir, no passi pena. Mirin, el tema no està esgotat. A mi em sap greu, Sr. Diéguez, però el tema no està esgotat i, a més, em basta que vostès surtin aquí a dir que el tema està esgotat perquè això ja ens fa alçar l'orella i dic "a veure si serà que no hi està, esgotat; a veure si serà ara quan hem de començar a estirar del fil". A mi m'agradaria, segurament no creurà el que li diré però li dic perquè ho sent, ja m'agradaria que això fos electoralisme propi de la gent que manava durant *la etapa negra*, que el sector electoral *caribeño* hagués agafat a en Jaume, "*Jaime has de hacer algo, acaba con ellos*" ja m'agradaria que això fos així perquè això serien qüestions estratègiques, qüestions de moviments polítics davant unes eleccions.

Nosaltres, li ho dic sincerament, aquestes compra vendes ens han semblat el dubte i ens preocupa que no els ho sembli a vostès, vostè ha dit una cosa aquí que és lamentablement falsa, procur no entrar en conflictes i em sabia greu el darrer dia, però les coses són el que són i no el que pareixen, vostè ha dit una cosa que no és veritat. La Conselleria de Turisme, el Consell de Govern en definitiva que és el que compra tenia un document acreditatiu de les dificultats de Costes amb anterioritat, considerable a terminis al dia de la compra venda. Dia 28 d'octubre del 2002, hi figura a l'expedient que vostès ens han enviat, és que pareixeria que ens ho inventam, dia 28 d'octubre del 2002 Costes, que vostè diu que no sap res no és veritat, els envia un document on diu quina ha estat la resolució i en quin estat es troba aquell expedient. I vostès de dia 28 d'octubre, almanco amb els papers que tenim a l'expedient, a dia 19 de desembre que compren no fan res per aclarir si això pot modificar el preu, si val la pena fer un informe jurídic que ens digui a veure si podem comprar, si convé fer un segon peritatge a veure si aquests plantejaments, aquests problemes de Costes fan que paguem un poc menys, res de tot això, vostès van i paguen i això és la realitat de l'expedient que vostès ens han enviat, jo no m'invent li ho asseguro, no m'invent res, li cont les coses tal com són.

Clar, del segon expedient, de Ca'n Serra la cosa no és exactament igual perquè no hi ha un expedient igual, però també és un tema que convida a ser com a mínim, a la reflexió i els ho dic sincerament com a mínim al dubte. I sincerament jo, escolti, no tenc molt experiència com a comprador, som una persona que ha comprat una casa en tota la vida com la majoria de gent, però normalment quan una persona ha d'adquirir alguna cosa fa unes consultes tècniques, jurídiques, mira a la fitxa municipal de l'ajuntament a quina classificació està, en quina situació està. Res de tot això s'ha fet i això, convendran amb mi, és un cas de negligència. Però és que a més hi vull insistir perquè és un tema important, part dels propietaris es

presenten a la Conselleria d'Hisenda del Govern balear i entren una escriptura que està dins aquest expedient on fan una valoració molt inferior, notablement inferior, el que va de 100 milions de pessetes a 240 que vostès n'han pagat i per tant, com a mínim els hauria d'haver servit a vostès..., a veure si vostès vetllessin pels doblers públics de veres, com a mínim els hauria d'haver servit per baixar el preu, jo és que no deman res més. Anem a discutir el preu una altra vegada com a mínim...

(Alguns aplaudiments)

Com a mínim i aquesta escriptura vostès, no sé si l'han liquidada o no m'imagin que si no l'han liquidada la liquidaran perquè l'han de liquidar. L'han consentida, la coneixen i escoltin una cosa, no ho he tret jo d'Hisenda que qualcú m'ho hagi donat, és que està dins l'expedient que vostès ens han enviat. És a dir, hagués bastat que haguessin consultat el propi expedient per poder dir, a veure senyors de Ca'n Serra, això no val 240 milions vostès acaben de dir que en val 100, idè ara ens posarem d'acord, haguessin rebaixat el preu i no pagar els 240 milions de pessetes que han pagat.

Del tercer tema que li he explicat, bé no s'ha dit ni una paraula perquè clar ha quedat la cosa sense saber el què. L'únic que ha quedat clar és que primer hi va haver l'acord i després l'anunci en el butlletí, això sí que ha quedat clar, no és veritat? En això hi estam tots d'acord, que primer pactaren el preu de 12 milions d'euros de Son Real i després publicaren que necessitaven una finca d'aquestes característiques en el butlletí, això és així? Això és així, hem de saber el que feim.

I acab Sr. President amb un comentari també respecte la noble intervenció del Sr. Grosske. Li vull dir, amb tota la meua simpatia, que jo respect moltíssim el que faci Alcari i el que faci qualsevol altra cooperativa i la feina que puguin haver fet, però a mi em sorprèn la coincidència i precisament aquest és un dels motius de la comissió d'investigació, aquí no s'ha fet cap afirmació, aquí no s'han dit coses que per ventura es varen dir alguna vegada la passada legislatura, el que s'ha demanat és que s'investiguin aquestes qüestions i que s'aclareixin aquestes qüestions. I l'exemple que li he posat d'Alcari perquè tenim, efectivament com vostè ha reconegut, molts de documents que relacionen aquest Govern amb Alcari i els molts de doblers que se li han, no vull dir donats, sinó contractes que ha obtingut i gestions que ha pogut fer, jo això no ho pos en dubte, però sí li puc dir que tenim baix sospita i ho torn dir aquí, tenim baix sospita els termes actuals de l'adjudicació del restaurant, dels menjadors i de tot aquest *tinglado* de l'escola de vela de Cala Nova, ho tenim baix sospita no he vist els papers encara, ho estam estudiant, però tenim informació que ens du a estar vertaderament convençuts de què en aquests moments Alcari té aquest menjador i utilitza aquest menjador i utilitza aquest cuines d'allà d'una forma irregular. Si ho podem demostrar no es preocupi que li donarem la divulgació que l'assumepte mereix, com no pot ser d'altra manera. Però moltes d'aquestes coses no ens assabentarem, moltes d'aquestes coses no sabrem com acaben perquè naturalment avui s'imposarà la majoria d'aquests 4 anys i no es constituirà la comissió d'investigació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol per la seva intervenció i amb la qual queda substanciada aquesta proposició no de llei i tal com s'ha dit procediríem a la votació de les distintes proposicions no de llei.

En primer lloc votariem la proposició no de llei 5158 presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a responsabilitats polítiques pel cas Prestige i exigència del coneixement dels plans de prevenció i emergència dels petrolers a la Mediterrània, amb la incorporació de les esmenes proposades pel Grup Parlamentari Socialista i les modificacions que ha acceptat el proposant...

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sr. President? Demanariem votació separada dels punts 1 i 2 i el punt tercer.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò en primer lloc passariem a votació els punts 1 i 2 de la moció plantejada.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: 31 vots a favor, 28 en contra. Queden en conseqüència aprovats els punts 1 i 2 d'aquesta proposició no de llei.

El punt 3 s'entén aprovat, segons em manifesta el Grup Popular, per unanimitat.

Per tant, la proposició no de llei en el seu conjunt queda aprovada.

Passam a votació la proposició no de llei 350 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora i adequació de les carreteres de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: 28 vots favorables, 31 en contra. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei esmentada.

En tercer lloc passam a votació la proposició no de llei 494 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició dels terrenys de la urbanització *Nuestra Señora del Carmen* de Son Serra de Marina.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: 29 vots favorables, 30 en contra. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei esmentada.

(*Aldarull a la sala*)

IV. Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 463/03, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a seguretat en el transport marítim de derivats del petroli, atès que es va produir empat a la votació en comissió.

El següent punt de l'ordre del dia és la votació de la proposició no de llei 463 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a seguretat en el transport marítim derivats del petroli i atès que es va produir empat en la sessió de la Comissió d'Ordenació Territorial de dia 12 de març del 2003, després de les votacions previstes a l'article 90 del Reglament del Parlament pel que fa a l'esmentada proposició i d'acord amb allò que preveu l'article 90.3 del Reglament hem de sotmetre a votació únicament la proposició no de llei esmentada.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: 31 vots favorable, 28 abstencions. En conseqüència queda aprovada la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a seguretat en el transport marítim i derivats del petroli.

Arribats a aquest punt del plenari suspendriem la sessió fins a les 16,45, o sigui d'aquí a dues hores.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears, Palma